

เงาของแม่
Mother's Shadow

ศุภาวรรณ โพธิ์นอก

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2568

เงาของแม่

ศุภาวรรณ โพธิ์นอก

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2568

Mother's Shadow

Supawan Phonok

The Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement
For Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking
Poh-Chang Academy of Arts
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

2025

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้ศิลปินพันธ์
เรื่อง เงามของแม่

เสนอโดย นางสาวศุภาวรรณ โพธิ์นอก รหัสนักศึกษา 4641070841121

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์

ผู้ควบคุมศิลปินพันธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรางคนา ผิวมันกิจ

คณะกรรมการสอบศิลปินพันธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา ชาญประสพผล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

..... กรรมการ

(อาจารย์วรพงษ์ อรุณเรือง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์พัลลภ วังบอน)

..... กรรมการ

(อาจารย์สุรัชย์ อุดมมัน)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรางคนา ผิวมันกิจ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ทัศนะ ก้อนดี)

..... กรรมการ

(อาจารย์รัตนา สุจริต)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัฐ บุญทรง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพาะช่าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อเรื่อง เงาของแม่
นักศึกษา Mother's Shadow
รหัสนักศึกษา 4641070841121
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรางคณา วัฒนกิจ
หลักสูตร ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์เรื่อง “เงาของแม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่สะท้อนความทรงจำและความผูกพันระหว่างแม่กับลูก การใช้ “เงา” ในฐานะสัญลักษณ์แทนความทรงจำและการดำรงอยู่ทางอารมณ์ ผ่านการสร้างสรรคผลงานในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยถ่ายทอดเรื่องราวความผูกพันระหว่างแม่กับข้าพเจ้า ผ่านผลงานและสัญลักษณ์ที่สะท้อนความทรงจำและความสูญเสีย ผลงานสร้างสรรค์ใช้กระบวนการภาพพิมพ์ผิวนูน (Relief Process) เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ภายในของข้าพเจ้าให้ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรม และแสดงคุณค่าของพื้นผิว น้ำหนักเส้น ของการพิมพ์ในการสร้างมิติทางอารมณ์ ผลงานสร้างสรรค์พบว่าสามารถเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ภายใน อันสะท้อนถึงความผูกพัน ความสูญเสีย และกระบวนการเยียวยาทางจิตใจ

Title : Mother's Shadow
Name : Mrs.Supawan Phonok
Student ID : 4641070841121
Adviser : Asst.Prof.Surangkana Piwmankij
Degree : Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking Poh-Chang
Academy of Arts Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Year: 2025

Abstract

The thesis artwork, "Mother's Shadow," aims to create a printmaking piece that reflects the memory and bond between mother and child. Using "shadow" as a symbol of memory and emotional existence, the artwork is created in a semi-abstract style, conveying the story of the bond between mother and child through symbols that reflect memory and loss. The artwork utilizes the relief process and woodcut technique to tangibly express emotions, feelings, and inner experiences, showcasing the value of texture and line weight in creating emotional dimension. The artwork effectively serves as a medium for conveying emotions, feelings, and inner experiences, reflecting bonding, loss, and the healing process.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณบิดามารดาและครอบครัวของข้าพเจ้าที่เป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจให้กัน ทำให้ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาหาความรู้และผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ มาได้

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณสถาบันการศึกษา สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ศิลปินพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรางคนา ผิวมันกิจ ที่คอยช่วยให้คำปรึกษาแนะนำทั้งการสร้างสรรค์ ผลงานและการทำเอกสารจนทำให้ศิลปินพันธ์ลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอขอบคุณอาจารย์ในสาขาวิชา ศิลปะภาพพิมพ์ทุกท่านที่สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้ความรู้ด้าน ศิลปะและให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้าตลอดระยะเวลา 5 ปี ที่อยู่ในรั้ววิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง ในสาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ทุกคนที่คอยแบ่งปันมุมมองความคิด ต่าง ๆ เป็นกำลังใจให้กันและกัน คอยช่วยเหลือกันในเวลาที่เดือดร้อน ทั้งนี้ขอขอบคุณตนเองที่ พยายามตั้งใจศึกษา หาความรู้ใหม่และมุ่งมั่นในการทำศิลปินพันธ์ขั้นนี้ให้สำเร็จลุล่วง

ศุภาวรรณ โพธิ์นอก

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารประกอบการเรียนในวิชาศิลปนิพนธ์ สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ หลักสูตรศิลปบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ชื่อ “เงาของแม่” เป็นการรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ประกอบการศึกษา เพื่อแสดงที่มาของความคิด รูปแบบ อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน และกระบวนการสร้างสรรค์งาน ภาพพิมพ์ที่มีลักษณะเฉพาะตน การวิเคราะห์ผลงานตลอดจนบทสรุป อภิปรายเสนอแนะโดยข้าพเจ้า หวังว่าจะเกิดประโยชน์ต่อบุคคลทั่วไปที่สนใจเกี่ยวกับผลงานศิลปะภาพพิมพ์

ศุภวารรณ โพธิ์นอก

สารบัญ

หน้า

ปกในภาษาไทย.....	ก
ปกในภาษาอังกฤษ.....	ข
หน้าอุนุมัติ.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญ (ต่อ).....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
สารบัญภาพ (ต่อ).....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	3
แนวคิดของการสร้างสรรค์.....	3
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	4
ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์.....	4
แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์.....	4
บทที่ 2 ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	5
อิทธิพลจากครอบครัวและสภาพแวดล้อม.....	5
แนวคิดเรื่องความผูกพันระหว่างแม่กับลูก.....	9
แนวคิดเรื่องความทรงจำ.....	10
แนวคิดเรื่องเงาในเชิงสัญลักษณ์.....	11
ศิลปะในฐานะพื้นที่เยียวยา.....	11

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
อิทธิพลจากศิลปกรรม.....	13
ศาสตราจารย์ประยัด พงษ์ดำ.....	13
Kathe Kollwitz.....	15
Edvard Munch.....	17
บทที่ 3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์.....	19
ขั้นตอนประมวลความคิดที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	19
ขั้นตอนและแนวคิดที่แสดงออกออกรูปธรรม.....	19
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปินพันธ์.....	21
ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ขั้นที่ 1.....	21
ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ขั้นที่ 2.....	22
ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ขั้นที่ 3.....	23
ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ขั้นที่ 4.....	24
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานกระบวนการภาพพิมพ์ผิววน.....	25
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการ.....	25
การสร้างสรรค์แบบร่าง.....	28
ขั้นตอนการขยายภาพร่าง.....	32
ขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์.....	33
ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์เทคนิคแกะไม้.....	35
ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้.....	37
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	48
ด้านเนื้อหาและแนวคิด.....	48
ด้านลักษณะรูปแบบของผลงาน.....	48
การนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์.....	49
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพันธ์.....	50
ผลงานศิลปินพันธ์ขั้นที่ 1.....	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	52
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	54
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	56
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	60
ประวัติผู้เขียน	66

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพอิทธิพลจากกรอบครัว.....	7
2	ภาพอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม.....	7
3	ภาพอิทธิพลจากกรอบครัว.....	8
4	ภาพอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม.....	9
5	ภาพอิทธิพลจากความผูกพัน.....	10
6	ภาพผลงานของศาสตราจารย์ประยัด พงษ์ดำ.....	14
7	ภาพผลงานของ Kathe Kollwitz.....	16
8	ภาพผลงานของ Edvard Munch.....	18
9	ภาพผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 1.....	21
10	ภาพผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 2.....	22
11	ภาพผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 3.....	23
12	ภาพผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 4.....	24
13	ภาพอุปกรณ์การทำเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้.....	26
14	ภาพอุปกรณ์การทำเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้.....	27
15	ภาพร่างผลงานศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 1.....	28
16	ภาพร่างผลงานศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 2.....	29
17	ภาพร่างผลงานศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 3.....	30
18	ภาพร่างผลงานศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 4.....	31
19	ภาพขยายภาพร่างผลงาน.....	32
20	ภาพขั้นตอนการคัดลอกลายลงบนกระดาษไขฟิล์ม.....	33
21	ภาพขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์.....	34
22	ภาพแม่พิมพ์ตอนคัดลอกลายเสร็จสมบูรณ์.....	34
23	ภาพขั้นตอนการแกะแม่พิมพ์.....	35
24	ภาพขั้นตอนการแกะแม่พิมพ์.....	36
25	ภาพขั้นตอนการผสมสีและตีหมึกลงบนแท่น.....	37
26	ภาพขั้นตอนการผสมสีและตีสีลงบนแท่น.....	37

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
27	ภาพขั้นตอนการกลึงสี่ลงบนแม่พิมพ์.....	38
28	ภาพขั้นตอนการซื้อไม้เพื่อทำมาร์ค.....	39
29	ภาพขั้นตอนการให้ร้านตัดไม้มาร์ค.....	39
30	ภาพขั้นตอนการวัดเส้นกึ่งกลางของแผ่นมาร์ค.....	40
31	ภาพขั้นตอนการแปะตัวมาร์ค.....	40
32	ภาพการทำมาร์คเสร็จ.....	41
33	ภาพขั้นตอนการนำกระดาษเข้าแทนพิมพ์.....	42
34	ภาพขั้นตอนการปรับแทน.....	42
35	ภาพขั้นตอนการหมุนแทนพิมพ์.....	43
36	ภาพขั้นตอนการยกกระดาษออกจากแทนพิมพ์.....	44
37	ภาพกระดาษตอนพิมพ์เสร็จ.....	45
38	ภาพขั้นตอนการตากงาน.....	46
39	ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์.....	47
40	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	51
41	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	53
42	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	55
43	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	57
44	ภาพโปสเตอร์นิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	61
45	ภาพปกสูจิบัตรนิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	62
46	ภาพบัตรเชิญนิทรรศการ.....	62
47	ภาพถ่ายร่วมกับประธาน คุณอรณลิน โลงนะโกสินทร์.....	63
48	ภาพถ่ายกับที่ปรึกษาโครงการศิลปนิพนธ์	63
49	ภาพถ่ายร่วมกับประธานขณะนำเสนอผลงาน.....	64
50	บรรยากาศภายในงาน.....	64
51	บรรยากาศภายในงาน.....	65
52	บรรยากาศภายในงาน.....	65

บทที่ 1

บทนำ

คำว่า “แม่” ไม่ได้เป็นเพียงคำเรียกบุคคลผู้ให้กำเนิดแต่เป็นสัญลักษณ์ของจุดเริ่มต้นแห่งชีวิต ความรัก และสายใยแห่งความผูกพันความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกจึงเป็นความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ และลึกซึ้ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อโครงสร้างทางอารมณ์ของมนุษย์ ความรักของแม่จึงมิใช่เพียงการดูแล เลี้ยงดู การเฝ้าดูลูกเติบโตนับเป็นช่วงเวลาซึ่งงดงามเป็นภาพความทรงจำที่พิเศษเป็นพลังหล่อหลอมบุคลิกภาพ ความคิด วันเวลาแต่ละวินาทีที่ผ่านไป จะเป็นการบันทึกที่มีคุณค่าสัมผัสแรกที่แม่มีต่อลูก และเฝ้ามองการเติบโตของลูกไปจนลมหายใจสุดท้าย แม่เป็นผู้ให้กำเนิด ผู้ปกป้องดูแลด้วยความรักมากมายเกินจะพรรณนาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน แต่การเวลานำพาให้ลาจากช่วงเวลาแสนสุขกลับน้อยลงเมื่อโรคร้ายได้มาเยือนนำพาแม่ให้ไกลจากลูกแบบไม่มีวันหวนกลับได้แต่เก็บภาพความทรงจำเก่า ๆ ที่เคยใช้ด้วยกันไว้สิ่งดี ๆ ที่เคยมี การใช้ชีวิตด้วยกันวันเวลาที่แม่ได้ปกป้องลูกน้อยไม่อาจลืมรักของแม่ที่มีต่อลูกนั้นก็อยู่เหนือคำอธิบายใด ๆ เป็นความรักที่บริสุทธิ์ดีงาม จนก่อให้เกิดเป็นคุณค่าทางจิตใจ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประสบการณ์ในวัยเยาว์ข้าพเจ้าเติบโตขึ้นภายใต้ความรักและความเอาใจใส่ของแม่และครอบครัวที่อบอุ่นพร้อมหน้าพร้อมตา มีทั้งหมด 4 คน ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตร่วมกันกับแม่มาเป็นเวลา 9 ปี หากช่วงเวลาดังกล่าวกับมีอิทธิพลต่อการก่อรูปตัวตนของข้าพเจ้าอย่างลึกซึ้ง การดูแล การสอน การใช้ชีวิตร่วมกันในพื้นที่ต่าง ๆ ถึงจะไม่ได้เป็นเวลาที่มากนักแต่ความทรงจำก็ทำให้ข้าพเจ้ามีความผูกพันเป็นภาพจำที่ฝังอยู่ในความทรงจำอย่างไม่มีวันลืม ตอนเด็ก ๆ แม่ดูแลข้าพเจ้าไม่เคยขาดตกบกพร่องพาไปเที่ยวทุกที่ไม่ว่าจะมีกิจกรรมอะไรแม่จะพาเข้าร่วมตลอด และที่ทำงานแม่ใกล้กับโรงเรียนที่ข้าพเจ้าเรียน แม่จะมาส่งทุกเช้าและรอรับข้าพเจ้าเลิกเรียนทุกวันพาข้าพเจ้านั่งสามล้อกลับบ้าน แม่ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีความเอื้อเฟื้อและมีน้ำใจ มักจัดเตรียมอาหารหรือสิ่งของแบ่งปันให้แก่เพื่อนของข้าพเจ้าอยู่เสมอ แม่จะชอบพาข้าพเจ้าแต่งตัวสวย ๆ ไปเดินเล่นทุก ๆ ที่ ที่ข้าพเจ้าอยากไปเป็นคนคอยสอนทุกอย่างมาตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกวาดบ้านถูบ้านซักผ้า การนั่งรถเมย์ การ

แต่งตัว ฯลฯ เมื่อแม่ได้จากไปด้วยโรคมะเร็งระยะสุดท้ายชีวิตครอบครัวและโครงสร้างทางอารมณ์ของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างฉับพลัน ซึ่งไม่ใช่แต่ข้าพเจ้า แม่ได้จากไปหลังจากที่ให้กำเนิดน้องชายคนเล็กได้ไม่กี่วัน แม่เป็นผู้หญิงที่เก่งมากสู้กับโรคร้ายและต้องดูแลน้องให้อยู่ในท้องตลอดระยะเวลา 9 เดือน มอบความรักทั้งหมดที่มีฝากเป็นตัวแทนของแม่ไว้เพื่อให้เราได้คิดถึงกันการสูญเสียในวัยเด็กมิได้หมายถึงเพียงการขาดหายของบุคคลหนึ่ง แต่หมายถึง การเกิดช่องว่างทางความรู้สึกซึ่งไม่อาจเติมเต็มได้ด้วยสิ่งใดโดยตรงหลังจากที่แม่เสียชีวิต ทุกอย่างเปลี่ยนไปคนละด้านการที่ไม่มีแม่อยู่ทำให้ข้าพเจ้าต้องดูแลตัวเองทำอะไรเองมาตั้งแต่เด็กๆ ดูแลน้อง เพราะพ่อของข้าพเจ้าก็ไม่ได้อยู่ดูแลเพราะต้องออกไปทำงานในที่ห่างไกล บ้านที่ข้าพเจ้าอยู่นั้นมีเพียงน้ำและพี่ชายพี่สาวแต่ก็ไม่มีใครมาดูแลหรือให้ความรัก ความอบอุ่น กับข้าพเจ้าได้เพราะทุกคนมีภาระหน้าที่ของตัวเองจึงไม่อาจเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปให้กับข้าพเจ้าได้สิ่งนั้น 9 ปี ที่ข้าพเจ้าอยู่กับแม่มาถึงจะเป็นระยะเวลาที่น้อยแต่แม่ถ่ายทอดพฤติกรรมการใช้ชีวิตและประสบการณ์ของแม่ให้แก่ข้าพเจ้าช่องว่างที่ว่าไม่ได้ว่างเปล่าหากเติมไปด้วยภาพจำ ร่องรอย ของความผูกพันที่ยังคงอยู่ในจิตสำนึกจนเกิดการซึมซับพฤติกรรมต่าง ๆ มาโดยไม่รู้ตัว จนทำให้คนอื่นแล้วข้าพเจ้าตระหนักว่าข้าพเจ้ารูปร่างหน้าตาที่คล้ายกันกับแม่ ไม่ว่าจะเป็นท่าทาง วิธีการพูด และการแสดงออกทางอารมณ์ รวมถึงพฤติกรรมชอบแต่งตัวของตนเองมีความคล้ายคลึงกับแม่อย่างชัดเจนเสมือนว่าตัวตนของแม่ยังคงปรากฏอยู่ผ่าน “เงา” ที่แฝงอยู่ในชีวิตประจำวัน

เงาในที่นี้ไม่ใช่เงาทางกายภาพ หากแต่เป็นสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ในอีกมิติหนึ่งเป็นร่องรอยของความทรงจำที่ไม่สามารถจับต้องได้โดยตรงแต่สามารถรับรู้ได้ผ่านความรู้สึก ความคิด และการกระทำ โดยข้าพเจ้าอยากแสดงออกผ่านงานศิลปะทำให้สามารถปรากฏขึ้นอีกครั้งในเชิงรูปธรรม

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “เงาของแม่” ถึงไม่ใช่เพียงการระลึกถึงผู้ที่จากไป หากแต่เป็นการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างความทรงจำ การสูญเสียและดำรงอยู่เชิงสัญลักษณ์ ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงความปรารถนาของข้าพเจ้าที่อยากให้แม่ ซึ่งไม่อาจอยู่ร่วมในช่วงเวลาปัจจุบันได้กลับมาเป็นตัวตนอีกครั้งในชีวิตประจำวัน ผ่านความทรงจำและจินตนาการ แม้ความทรงจำเกี่ยวกับแม่ในอดีตจะเลือนรางหรือมีช่องว่าง แต่ความต้องการให้แม่ได้มาเห็น มาอยู่ และมารับรู้ สิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ กระบวนการภาพพิมพ์ผิวฐาน (Relief Process) เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) ที่เปิดโอกาสให้แม่ได้กลับมาอยู่ร่วมกับข้าพเจ้าในช่วงเวลาปัจจุบันอย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สะท้อนความทรงจำและความผูกพันระหว่างแม่กับลูก
2. เพื่อศึกษาการใช้ “เงา” ในฐานะสัญลักษณ์แทนความทรงจำและการดำรงอยู่ทางอารมณ์ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract)
3. เพื่อสร้างผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ผิวูน (Relief Process) ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

แนวคิดของการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชุด “เงาของแม่” มีแนวคิดหลักจากการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างความทรงจำ การสูญเสีย และการดำรงอยู่เชิงสัญลักษณ์ ข้าพเจ้าใช้ “เงา” เป็นสัญลักษณ์แทนตัวตนของแม่ที่แม่ไม่ปรากฏทางกายภาพแต่ยังคงมีอิทธิพลทางแนวความคิด ความรู้สึก และการเติบโตของข้าพเจ้า ผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างจะเป็นพื้นที่ที่จริงจัง กึ่งจินตนาการที่เชื่อมโยงแม่ที่เป็นอดีตกับข้าพเจ้าที่เป็นปัจจุบัน โดยใช้สถานที่ปัจจุบันที่ข้าพเจ้าดำรงชีวิตอยู่สร้างสรรค์ เช่น การที่ข้าพเจ้าออกไปเดินเล่นไปมหาวิทยาลัย การไปร้านเสื้อผ้า เป็นต้น การสร้างสรรค์ประกอบเข้ากับเงาของแม่ จัดองค์ประกอบกับเงาของแม่ปรากฏอยู่เคียงข้างตัวละครที่แทนตัวข้าพเจ้าจินตนาการสื่อถึงความรู้สึกว่าการเติบโตปัจจุบันยังคงมีเงาของแม่ อยู่ร่วมกันในปัจจุบัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เกิดความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์และการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านงานศิลปะ ที่สะท้อนความทรงจำและความผูกพันระหว่างแม่กับลูก
2. ได้ศึกษาการใช้ “เงา” ในฐานะสัญลักษณ์แทนความทรงจำและการดำรงอยู่ทางอารมณ์ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract)
3. ได้เกิดแนวทางการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

ขอบเขตการสร้างสรรค์

ด้านเนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกในบริบทของความทรงจำ การสูญเสียและการดำรงอยู่เชิงสัญลักษณ์โดยใช้เงาเป็นสื่อแทนแม่ที่จากไป อยู่ภายในพื้นที่ปัจจุบันของลูกคือพื้นที่ที่ดำรงอยู่ของตัวข้าพเจ้านั้นรับรู้การมีอยู่ของแม่ในเชิงนามธรรม

ด้านรูปแบบ ผลงานใช้รูปแบบกึ่งนามธรรม (Sami Abstract) ผสมผสานกับเรื่องจริงกับจินตนาการโดยเน้นใช้ งาน เส้น สี พื้นที่ว่าง เพื่อสร้างภาพ

ด้านเทคนิค ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการภาพพิมพ์ผิวฉนวน (Relief Process) เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) เนื่องจากลักษณะเด่นของเทคนิคนี้สามารถสร้างเส้นที่ชัดเจน แข็งแรงเกิดพื้นผิวร่องรอยของการแกะสามารถพิมพ์สีทับซ้อนได้หลากหลายทำให้ผลงานช่วยให้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี

ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

1. รวบรวมภาพถ่ายความทรงจำหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับแม่ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบในการออกแบบองค์ประกอบของภาพ
2. วิเคราะห์เนื้อหาและออกแบบภาพร่างผลงาน เพื่อทดลององค์ประกอบของภาพ และทำทางตัวละคร รวมถึงตำแหน่งของเงาก่อนเลือกแบบที่เหมาะสม กับแนวความคิดพัฒนาภาพร่างให้มีรายละเอียดมากขึ้นปรับแก้เส้น รูปทรง ของภาพให้มีความชัดเจน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริง พิจารณาความสมดุลขององค์ประกอบภาพ ความหมาย และอารมณ์ที่ต้องการสื่อ ก่อนนำภาพร่างไปใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป
3. สร้างสรรค์ผลงานกระบวนการภาพพิมพ์ผิวฉนวน (Relief Process) ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) จำนวน 4 ชิ้นงาน
4. จัดทำรูปเล่มเอกสาร เรียบเรียงที่มา แนวคิด ทฤษฎี ขั้นตอนการทำงาน วิเคราะห์ สรุปอภิปรายเสนอแนะ
5. นำเสนอผลงาน และเผยแพร่ผลงานศิลปนิพนธ์สู่สาธารณชน

แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้สร้างสรรค์

1. ประสบการณ์และความทรงจำส่วนตัวนำประสบการณ์จริง ความรู้สึก และความทรงจำเกี่ยวกับแม่มาเป็นแรงบันดาลใจหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน

2. ใช้แหล่งข้อมูลจากภาพถ่ายหรือสิ่งของที่เคยเกี่ยวข้องกับแม่ สภาพแวดล้อมบรรยากาศในชีวิตประจำวัน สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับความทรงจำระหว่างข้าพเจ้ากับแม่ เช่น บ้าน พื้นที่ใช้ชีวิตร่วมกัน หรือบรรยากาศรอบตัวปัจจุบัน

3. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก, แนวคิดเรื่องความทรงจำ, แนวคิดเรื่องเงาในเชิงสัญลักษณ์, ศิลปะในฐานะพื้นที่เยียวยา

4. การศึกษาอิทธิพลทางศิลปกรรมทางด้านรูปแบบ เทคนิค และความคิด เพื่อนำมาพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ในเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

บทที่ 2

ที่มาของความคิดและแรงบันดาลใจ

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้าที่ต้องเผชิญกับการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก คือ แม่ ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในชีวิต ความทรงจำที่มีร่วมกันนั้นมีคุณค่าและยังคงปรากฏอยู่ในความรู้สึกนึกคิดแม้ว่าแม่จะไม่ได้อยู่ในโลกปัจจุบันก็ตามความคิดสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้จึงเกิดจากความปรารถนาภายในใจที่อยากให้แม่ยังคงมีชีวิตและได้กลับมาใช้ชีวิตร่วมกันในช่วงเวลาปัจจุบัน ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงของชีวิตลูก ได้รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันเปรียบเสมือนการเชื่อมโยงระหว่าง อดีต และ ปัจจุบัน ผ่านความทรงจำ ความคิดถึง และความผูกพันที่ยังคงดำรงอยู่ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานในเรื่อง “เงาของแม่” ได้มีการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี การศึกษาผลงานศิลปิน เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ให้เข้ากับการทำงานของข้าพเจ้าโดยมีรายละเอียดเนื้อหาดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าเติบโตมาด้วยความรักอันอบอุ่นของพ่อและแม่ ที่เลี้ยงดูให้ความรักกับข้าพเจ้าเสมอ ท่านไม่เคยห่างจากข้าพเจ้าไปไหนเพราะความรักและความห่วงใยจนบางครั้งท่านก็ลืมดูแลตัวเองบิดามารดาเป็นบุคคลที่ข้าพเจ้ารักมากท่านให้ความรักการเอาใจใส่ อบรมบ่มนิสัยเลี้ยงดูจนข้าพเจ้าเติบโตใหญ่ ดูแลเรื่องอาหารการกิน ท่านทำทุกอย่างอย่างดีที่สุดเพื่อลูกของท่านข้าพเจ้าจึงอยากถ่ายทอดความรู้สึกทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามีส่งผ่านงานทางศิลปะไว้เป็นอนุสรณ์เพื่อระลึกถึงความรัก ความผูกพันระหว่างข้าพเจ้าที่มีต่อบุพการีอันเป็นที่รัก

อิทธิพลจากครอบครัวและสภาพแวดล้อม

ข้าพเจ้าเติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่ย่ำแย่ สิ่งแวดล้อม สังคม การใช้ชีวิตคนรอบตัวที่แตกต่างกันไป แม่ของข้าพเจ้าก็ได้เลี้ยงดูข้าพเจ้ามาเป็นอย่างดีไม่ขาดตกบกพร่อง ดูแลเรื่องอาหารการกิน สอนการใช้ชีวิตที่ดี การคบหาเพื่อนการเข้าสังคมการเลือกอยู่ในสังคมที่ดีสภาพแวดล้อมที่ดี สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อครอบครัวในหลายด้านทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อสุขภาพ สภาพแวดล้อมทางสังคม ที่มีเชิงบวกและเชิงลบจากสถาบันต่างๆ เช่น โรงเรียน สื่อมวลชน ศาสนา และสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจและสังคม ที่รวมถึงความมั่นคงทางการเงินและทรัพยากร ซึ่งล้วนส่งผลต่อการพัฒนาพฤติกรรม ทักษะ และบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยปลูกฝังความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และให้อภัย สิ่งแวดล้อมสามารถนำมาสร้างสรรค์ผลงานได้หลากหลาย เช่น ผู้คนที่เจอ สถานที่ที่ไป เป็นต้น

ภาพที่ 1 อิทธิพลจากครอบครัว

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 2 อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 3 อิทธิพลจากครอบครัว

ที่มา: ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 4 อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

แม่คือบุคคลสำคัญในชีวิตลูก เป็นผู้ที่มีมอบทั้งความรักความห่วงใย และการดูแลเอาใจใส่อย่างไม่มีเงื่อนไขตั้งแต่วันที่ลูกลืมตาดูโลก แม่คือผู้ที่อยู่เคียงข้าง คอยปกป้องและสนับสนุนในทุกช่วงเวลาของชีวิตความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกจึงเป็นสายใยที่ลึกซึ้ง เต็มไปด้วยความผูกพัน เรื่องราวในอดีต และความหมายที่ยากจะอธิบายเป็นคำพูดได้ทั้งหมด

ความรักของแม่เป็นความรักที่บริสุทธิ์และมั่นคงที่สุดในชีวิตของลูก ไม่ว่าจะผ่านช่วงเวลาใด ทั้งความสุข ความทุกข์ หรือการเติบโตในแต่ละช่วงวัย แม่ยังคงเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และตัวตนของลูกเสมอ ประสบการณ์เกี่ยวกับแม่จึงกลายเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่สะท้อนออกมาในผลงานสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความผูกพัน และความปรารถนาที่อยากเก็บช่วงเวลาเหล่านั้นไว้ให้อยู่กับเราเสมอ

ความรู้สึกที่ยังคงอยู่เกี่ยวกับแม่เป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในจิตใจของลูกอย่างลึกซึ้ง ทั้งภาพของการดูแล ความห่วงใย และช่วงเวลาธรรมดาในชีวิตประจำวัน ล้วนเป็นส่วนหนึ่งที่หล่อหลอมความรู้สึกและตัวตนของลูก เมื่อเวลาผ่านไป ความทรงจำเหล่านั้นจึงกลายเป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อถ่ายทอดความรัก ความคิดถึง และความปรารถนาที่อยากให้แม่ยังคงอยู่ร่วมในช่วงเวลาปัจจุบัน จากเรื่องราวข้างต้นทำให้ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกภายในจิตใจที่เกิดขึ้นจากความผูกพันระหว่างแม่กับข้าพเจ้า

แนวคิดเรื่องความผูกพันระหว่างแม่กับลูก

การสูญเสียแม่เป็นแรงผลักดันที่ลึกซึ้งและยากที่จะอธิบายออกมาเป็นคำพูดได้ทั้งหมด ความผูกพันที่เคยมี ทั้งการดูแลเอาใจใส่ เสียงเรียกในทุกวัน และความอบอุ่นที่คอยโอบกอด ได้กลายเป็นความว่างเปล่าที่ชัดเจนในชีวิต เมื่อแม่จากไป ไม่ได้มีเพียงการหายไปของบุคคลหนึ่ง แต่ยังรวมถึงความรู้สึกปลอดภัย ความคุ้นเคย และส่วนหนึ่งของตัวตนที่เคยยึดเหนี่ยวอยู่ด้วยกัน ความสูญเสียนี้ได้กลั่นกลายเป็นแรงผลักดันให้เกิดการค้นหาความหมายบางอย่างภายในใจเป็นการพยายามรักษาและถ่ายทอดความทรงจำที่มีต่อแม่ให้อยู่ต่อไปไม่ว่าจะผ่านความคิด ความรู้สึก หรือการสร้างสรรค์ ความผูกพันที่เคยมีไม่ได้จางหายไปพร้อมกับการจากลา แต่กลับยิ่งชัดเจนและลึกซึ้งขึ้นกลายเป็นพลังที่ผลักดันให้ข้าพเจ้าได้บอกเล่าเรื่องราว และอยากเก็บรักษาอยากทำให้แม่ยังคงมีตัวตนอยู่ในอีกมิติหนึ่งของชีวิตเสมอ

ฟริก-ฮอร์เบอร์ ได้อธิบายไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกเป็นแง่มุมพื้นฐานของการพัฒนาของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคือความผูกพันที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่แรกเกิด และโดยทั่วไปจะมั่นคง

เมื่อสิ้นสุดปีแรก ความสัมพันธ์นี้สามารถนำไปสู่รูปแบบความผูกพันที่มั่นคงหรือไม่มั่นคง ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของเด็ก¹

สรุป จากประเด็นความผูกพันระหว่างแม่กับลูก เมื่อมีสายใยซึ่งกันและกันตั้งแต่วัยทารกจนเมื่อเติบโตออกมาสู่โลกกว้าง จนถึงวันจากลา คือสิ่งมหัศจรรย์ที่สร้างความสัมพันธ์ที่แท้จริงและบริสุทธิ์ ดังนั้นความรักที่ข้าพเจ้ามีต่อแม่จึงเป็นสายใยเชื่อมโยงระหว่างแม่กับข้าพเจ้าไว้ด้วยกัน แม้จะจากลากันไปแล้วก็ตาม จากการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าจึงมีการมองเห็นร่องรอยของแม่ ที่ยังคงอยู่ภายในจิตใจ แม้ในช่วงเวลาที่แม่ไม่ได้อยู่จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดหัวข้อ เงามของแม่

ภาพที่ 5 อิทธิพลจากความผูกพัน

ที่มา : <https://share.google/vIEJ4fZzqoPV7kYoU>

แนวคิดเรื่องความทรงจำ

ความทรงจำเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และช่วงเวลาที่เคยผ่านเข้ามาในชีวิต แม้เวลาจะผ่านไปและบางสิ่งบางอย่างจะไม่สามารถกลับคืนมาได้ แต่ความทรงจำยังคงดำรงอยู่ในความรู้สึกและจิตใจของข้าพเจ้าเสมอ ความทรงจำจึงเปรียบเสมือนพื้นที่ที่เก็บรักษาเรื่องราว ความผูกพัน และความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อแม่ในเหตุการณ์ต่างๆเอาไว้

อาจารย์ ดร.พจ ธรรมพิร ได้อธิบายไว้ว่า การบันทึกประสบการณ์ต่าง ๆ ของเราผ่านการเรียนรู้ ไม่ว่าเราจะเรียนรู้อะไรมาก็ตามมันจะถูกบันทึกเข้าความทรงจำของเรา ความทรงจำจะ

¹ ฟริก-ฮอร์เบอรี. ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2569, เข้าถึงได้จาก <https://www.ebsco.com/research-starters/health-and-medicine/mother-child-relationship>.

ประกอบไปด้วยกระบวนการเก็บ ดึงออกมา และ การใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น รูป เหตุการณ์ ไอเดีย หรือ สกิลในการทำอะไรต่าง ๆ หลังจากที่ข้อมูลดั้งเดิมไม่ได้มีอยู่แล้วตรงหน้าเรา แล้ว เช่น ความทรงจำเกี่ยวกับว่าเมื่อวานตอนเย็นเราทานอะไรเป็นอาหารเย็นหรือไม่ได้ทานเลย หรือ เราได้จดตรรกะไว้ที่ไหน ความทรงจำถือเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเรามากในการดำรงชีวิต ถ้าหากไม่มีกลไกที่ทำให้เราจำสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเรา เราก็จะไม่สามารถเรียนรู้อะไรได้เลย²

ข้อความดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านการถ่ายทอด ภาพแทนของความทรงจำ เช่นการใช้เงา รูปร่างที่เลือนราง หรือการซ้อนทับของภาพเพื่อสื่อถึงการมีอยู่ในอดีตที่ยังคงส่งผลในปัจจุบัน

แนวคิดเรื่อง เงา ในเชิงสัญลักษณ์

เงาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการมีอยู่ของแสงและวัตถุ ทำให้เกิดภาพสะท้อนที่ปรากฏควบคู่กับสิ่งนั้นอยู่เสมอ ในเชิงสัญลักษณ์ ข้าพเจ้านำมาใช้แทนความหมายของตัวตนความทรงจำ หรือการมีอยู่ของเชิงสัญลักษณ์โดยใช้แทนความรู้สึก ความทรงจำ เงาจึงเปรียบเสมือนร่องรอยของตัวตนหรือความทรงจำที่ยังคงติดตามและเชื่อมโยงอยู่กับปัจจุบัน

คาร์ล จุง ได้อธิบายไว้ว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ต้นแบบสากล กระบวนการสร้างเอกลักษณ์ และประเภททางจิตวิทยาทฤษฎีนี้เน้นการบูรณาการแง่มุมต่างๆ ของบุคลิกภาพเพื่อบรรลุการตระหนักรู้ในตนเอง และครอบคลุมทั้งพลวัตสากลและส่วนบุคคลในเชิงสัญลักษณ์ “เงา” (The Shadow) ของคาร์ล จุง คือ ตัวแทนของทุกสิ่งที่บุคคลปฏิเสธหรือไม่ยอมรับในตนเอง มันเปรียบเสมือนด้านมืดที่ถูกกดทับไว้ในจิตใต้สำนึก ซึ่งอาจประกอบด้วยสัญชาตญาณดิบ ความปรารถนาที่ไม่เหมาะสม หรือบุคลิกภาพที่ขัดแย้งกับ “หน้ากาก” (Persona) ที่เราแสดงต่อสังคม แม้จะมักถูกมองเป็นลบ แต่เงาคือแหล่งพลังงานที่สำคัญ หากบุคคลสามารถเผชิญหน้าและบูรณาการเงาเข้ากับตัวตนได้ จะนำไปสู่ความสมบูรณ์และสมดุลทางจิตใจที่แท้จริง³

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจแนวคิดเรื่องเงาของ คาร์ล จุง มาใช้ผ่านการสร้างภาพที่มีลักษณะเลือนราง ซ้อนทับ หรือไม่สมบูรณ์ เพื่อสื่อถึงสภาวะของจิตใจที่อยู่กึ่งกลางระหว่างการรับรู้และจิตไร้สำนึก อีกทั้งยังใช้เงาเป็นสัญลักษณ์ของสิ่งที่ยังคงอยู่ภายใน แม้จะไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน แสดงออกมาให้อยู่ในรูปแบบของรูปธรรมเพื่อตอบสนองสิ่งที่ขาดหายไปเหมือนว่าแม้อย่างคงอยู่กับข้าพเจ้า

²พจ ธรรมพิร. แนวคิดเรื่องความทรงจำ, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2569, เข้าถึงได้จาก <https://share.google/MBdXTGu16itxj6G16>.

³ คอรัล-จุง. แนวคิดเรื่องเงาในเชิงสัญลักษณ์, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2569, เข้าถึงได้จาก <https://share.google/QNnisu877g8iX3PEd>.

ศิลปะในฐานะพื้นที่เยียวยา

ศิลปะเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าสามารถถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์ภายในออกมาได้อย่างอิสระ โดยเฉพาะความรู้สึกที่ยากจะอธิบายด้วยคำพูด การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจึงกลายเป็นพื้นที่ที่ช่วยให้ข้าพเจ้าได้สำรวจและทำความเข้าใจกับอารมณ์ ความทรงจำ และประสบการณ์ของตนเองเกี่ยวกับแม่ได้อีกด้วย

สายอักษร รักคง ได้อธิบายไว้ว่า วิธีชีวิตมนุษย์ย่อมมีโอกาสพบกับความเสี่ยง ความสูญเสีย ความสะเทือนใจที่ได้รับจากประสบการณ์ในชีวิตที่ยากจะคาดเดา ก่อให้เกิดความเครียด ความกดดัน ต่อจิตใจ ทำให้พบว่าในปัจจุบันมีผู้ป่วยด้วยภาวะทางจิตเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งตัวผู้สร้างสรรคนั้นก็เป็นบุคคลหนึ่งที่ประสบปัญหาอันเกิดจากเหตุการณ์ที่กระทบจิตใจอย่างรุนแรงที่เกิดขึ้นในช่วงหนึ่งของชีวิต ก่อให้เกิดสภาวะอาการป่วยทางจิตด้วยภาวะโรคซึมเศร้า โดยในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลงานศิลปกรรมที่นำเสนอรูปแบบการใช้ศิลปะบำบัดจาก ศิลปินหญิง 3 ท่าน คือ ยะโยะอิ คุสะมะ, เมตตา สุวรรณศรีและ วัชรพร อยู่ดี ด้วยวิธีการผ่อนคลายเป็นปลดปล่อยออกไปในลักษณะผลงานสร้างสรรค์ และแสดงออกมาในเชิงศิลปะรูปแบบต่างๆ เช่น การวาด การปั้น ปะ ตัด ถักทอเส้นใย เป็นต้น โดยผลการศึกษาพบว่า การแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ในกระบวนการดังกล่าว ช่วยปรับสมดุลทางอารมณ์ได้ดีในบุคคลที่มีสภาวะอาการทางจิต ช่วยให้บุคคลรู้เท่าทันอารมณ์ต่างๆ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดียิ่งขึ้น เสริมสร้างสมาธิ ลดความตึงเครียด และเป็นอีกหนทางในการก้าวผ่านช่วงเวลาที่ไม่ดีในชีวิตได้ดีที่สุดอีกแนวทางหนึ่ง⁴

จากบทความข้างต้น ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในการนำ “ศิลปะในฐานะเครื่องมือเยียวยาจิตใจ” มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง โดยตระหนักว่าศิลปะไม่ได้เป็นเพียงการแสดงออกทางความงาม แต่เป็นพื้นที่ที่ช่วยให้ข้าพเจ้าได้ปลดปล่อยความรู้สึก ความเจ็บปวด และประสบการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจออกมาอย่างเป็นรูปธรรม ผลงานที่ข้าพเจ้าทำขึ้นช่วยเยียวยาภายในจิตใจและทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนว่าแม่ไม่เคยหายไปไหน

⁴ สายอักษร-รักคง. ศิลปะในฐานะพื้นที่เยียวยา, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2569, เข้าถึงได้จาก <https://share.google/1CISFdm9RmP8EfpCp>.

อิทธิพลจากศิลปกรรม

ข้าพเจ้าได้ศึกษางานจากศิลปินซึ่งให้อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าให้ตรงกับจินตนาการ ตามความคิดสร้างสรรค์มากที่สุดภายใต้หัวข้อ เงามของแม่ ด้านทางแนวคิด เทคนิคการทำงาน

ศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์ดำ

ศาสตราจารย์ ประหยัด พงษ์ดำ เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ ที่จังหวัดสิงห์บุรี สนใจวาดภาพสัตว์ต่าง ๆ มาตั้งแต่เด็ก หลังจากเข้ารับการศึกษาศิลปะที่โรงเรียนเพาะช่างและมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับปริญญาตรีศิลปบัณฑิต (จิตรกรรม) แล้วได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลอิตาลีไปศึกษาต่อ ณ สถาบันประณีตศิลป์แห่งกรุงโรมศึกษาจบหลักสูตรได้รับดีโพลมา ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ศาสตราจารย์ประหยัดได้สร้างชื่อเสียงการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ได้รับรางวัลในการแสดงผลงานศิลปะ ณ ประเทศอิตาลีหลายรางวัล และเมื่อกลับมาเมืองไทยแล้วได้คิดค้นสร้างสรรค์กรรมวิธีภาพพิมพ์ด้วยเทคนิควิธีแปลกใหม่ ที่มีคุณประโยชน์อย่างมาก แก่วงการศิลปะภาพพิมพ์การใช้เส้นหนาและเส้นดำชัดเจน เพื่อกำหนดโครงสร้างของรูปทรง⁵

ใช้เส้นโค้งและเส้นต่อเนื่อง เพื่อสร้างความรู้สึกนุ่มนวลของร่างกายมนุษย์มีการใช้ พื้นที่แสงและเงา (Positive-Negative space) จากการแกะไม้ ทำให้เกิดความตัดกันของพื้นที่ขาวและดำอย่างชัดเจนเส้นแกะไม้มีลักษณะ เรียบง่ายแต่มีพลัง ทำให้ภาพดูหนักแน่นและสื่ออารมณ์ได้ดี การจัดวางตัวละครในผลงานมักมีลักษณะ ตัวละครถูกจัดวาง ซิดกันหรือซ้อนกัน เพื่อสื่อถึงความสัมพันธ์และความใกล้ชิด องค์ประกอบภาพมัก เน้นตัวละครเป็นจุดศูนย์กลาง ของภาพ การจัดวางมีลักษณะสมดุลและเรียบง่าย ทำให้ผู้ชมโฟกัสไปที่อารมณ์ของตัวละคร ทำทาง เช่น การกอด การสัมผัส หรือการพิงกัน ช่วยสื่อถึงความรัก ความอบอุ่น และความผูกพัน

ผลงานของอาจารย์ใช้ เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญคือ การออกแบบภาพและวาดลงบนแผ่นไม้ การใช้เครื่องมือแกะสลักเพื่อนำส่วนที่ไม่ต้องการออกส่วนที่เหลือบนแผ่นไม้จะเป็นส่วนที่รับหมึกพิมพ์นำหมึกลงบนผิวไม้แล้วพิมพ์ลงบนกระดาษ ลักษณะเด่นของเทคนิคนี้คือ

1. เส้นมีความคม ชัด และหนักแน่น
2. เกิดพื้นผิวเฉพาะตัวจากร่องรอยการแกะไม้
3. มีความตัดกันของพื้นที่สีอย่างชัดเจน ทำให้ภาพมีพลังทางสายตา

⁵ ArtBangkok, ประหยัด พงษ์ดำ, “2552” เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2569, เข้าถึงได้จาก <https://www.artbangkok.com/?p=1035>.

4.ผลงานชิ้นนี้ให้แรงบันดาลใจในการใช้รูปทรงแบบลดทอน (Simplified form) ทำให้ภาพดูเข้าใจง่ายแต่ยังคงสื่ออารมณ์ได้ชัดเจน การใช้ท่าทางของตัวละครเพื่อสื่อความหมาย

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลทางด้านเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ที่มีลักษณะเด่นในการใช้เส้นที่หนักแน่นชัดเจน และมีการจัดองค์ประกอบอย่างเรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความหมายเชิงสัญลักษณ์ ด้านรูปแบบลักษณะการจัดวางองค์ประกอบของตัวละครที่เรียบง่ายแต่มีความหนักแน่นใช้รูปทรงที่ลดทอน และเน้นโครงสร้างชัดเจน ทำให้ภาพมีเอกลักษณ์สื่อสารได้ตรงไปตรงมา ด้านเทคนิคได้รับอิทธิพลจากการใช้เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) ที่เน้นเส้นคมชัด น้ำหนักขาว ทำให้เกิดอารมณ์และพลังในภาพ

ภาพที่ 6 ผลงานของศาสตราจารย์ ประหยัด พงษ์ดำ

ศิลปิน : ประหยัด พงษ์ดำ

ชื่อผลงาน : ความรักของแม่

เทคนิค : ภาพพิมพ์แกะไม้

ปีที่สร้าง : พ.ศ. 2520-2530

ที่มา : <https://share.google/B1LEocLP1icyb5btK>

Käthe Kollwitz

เคเทอ คอลลวิตซ์ เกิด 8 กรกฎาคม 1867 – 22 เมษายน 1945) เป็นศิลปินชาวเยอรมันที่ทำงานด้านจิตรกรรมการพิมพ์ (รวมถึงการแกะสลักโลหะและ (ภาพพิมพ์แกะไม้) และประติมากรรมชุดภาพเขียนที่มีชื่อเสียงที่สุดของเธอ ได้แก่ *The Weavers* และ *The Peasant War* แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของความยากจนความหิวโหย และสงครามต่อชนชั้นแรงงานแม้ว่าผลงานในช่วงแรกของเธอ จะ มีความสมจริง แต่ปัจจุบันงานศิลปะของเธอกลับมีความเกี่ยวข้องกับ ลัทธิเอ็กซ์เพรสชันนิสม์มากกว่า Kollwitz เป็นผู้หญิงคนแรกที่ไม่เพียงแต่ได้รับการเลือกตั้งเข้าสู่สถาบันศิลปะแห่งปรัสเซีย เท่านั้น แต่ยังได้รับสถานะศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์อีกด้วย ⁶

1. เน้นการถ่ายทอด อารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์
2. ใช้รูปทรงที่บิดเบี้ยวหรือหนักแน่น เพื่อสื่อถึงความทุกข์ ความเจ็บปวด และความจริงของชีวิต

3. มักสร้างภาพเกี่ยวกับ แม่และลูก ครอบครัว และผู้คนที่เผชิญความยากลำบากด้านเทคนิคของผลงานมีลักษณะสำคัญ เช่น ใช้เส้นที่หนักแน่นและเข้ม เพื่อเน้นอารมณ์ของตัวละคร มีการใช้แสงและเงาที่ชัดเจน เพื่อสร้างบรรยากาศที่จริงจังและสะท้อนอารมณ์ ใช้เทคนิคภาพพิมพ์หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) เทคนิคภาพพิมพ์กัดกรด (Etching) เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) เส้นและพื้นผิวในภาพมีความหยาบและมีพลัง ทำให้ภาพดูมีน้ำหนักทางอารมณ์ และการจัดวางตัวละครในภาพมักมีลักษณะ มีตัวละครชิดกันหรือกอดกัน เพื่อสื่อความสัมพันธ์องค์ประกอบภาพ เน้นตัวละครเป็นจุดศูนย์กลางท่าทางของตัวละครมักแสดง ความปกป้อง ความรัก หรือความทุกข์

ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานของ Kollwitz ในหลายด้าน ได้แก่ แนวคิดในการถ่ายทอด ความรักและความผูกพันระหว่างแม่กับลูกอารมณ์ในภาพการนำประสบการณ์และความทรงจำส่วนตัว มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

⁶ Wikipedia, เคเทอ คอลลวิตซ์, “2026” เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2569 เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/K%C3%A4the_Kollwitz

ภาพที่ 7 ผลงานของ Kathe Kollwitz

ศิลปิน : Kathe Kollwitz

ชื่อผลงาน : Mother with Children

เทคนิค : ภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

ปีที่สร้าง : ค.ศ.1919-1923

ที่มา : <https://www.facebook.com/photo/?fbid=838853758222108&set=pcb.838867791554038>

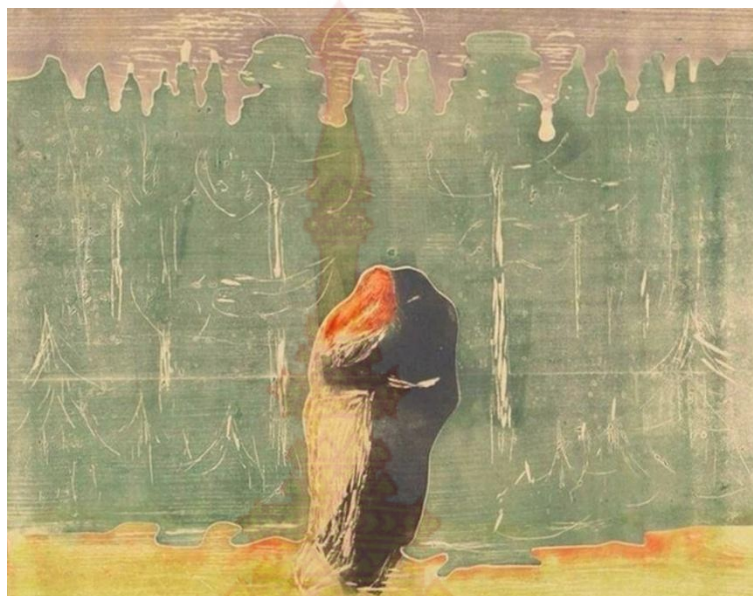
Edvard Munch

เอ็ดเวิร์ด มุงค์ เกิดเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม ค.ศ. 1863 ในเลอเดิน เทศบาลชนบทแห่งหนึ่งในนอร์เวย์ บ้านของเขาเป็นฟาร์มตั้งอยู่ในหมู่บ้านโอดาลส์บรัก เอ็ดเวิร์ดเป็นบุตรชายคนที่สองของนาง Laura Catherine Bjølstad กับ Christian Munch นายแพทย์ประจำกองทหาร เขาเป็นลูกหลานในตระกูลเก่าแก่แห่งนอร์เวย์ และบรรพบุรุษของเขามีชื่อเสียงโด่งดังจากความสามารถแขนงต่าง ๆ อย่าง ยาค็อบ มุงค์ จิตรกร, Johan Storm Munch หัวหน้าบาทหลวง, Andreas Munch กวี และ Peter Andreas Munch นักประวัติศาสตร์และนักเขียนแนววิทยาศาสตร์⁷

1. สี (Color) ใช้สีจัดจ้าน ผิดธรรมชาติ เพื่อสื่อความรู้สึก เช่น สีแดงแทนความวิตกกังวลหรือความรุนแรง
2. การลดทอนรูปทรง รูปทรงไม่เน้นรายละเอียด แต่เน้นอารมณ์
3. การเน้นอารมณ์ (Expression) ถ่ายทอด “ความรู้สึกภายใน” มากกว่าความจริงภายนอก
4. เทคนิคภาพพิมพ์: มุงค์ยังทำภาพพิมพ์ เช่น แกะไม้ (Woodcut) และภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก Edvard Munch ในด้านการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกภายในผ่านรูปทรงและองค์ประกอบที่ไม่จำเป็นต้องสมจริง โดยศิลปินมุ่งเน้นการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่าความสวยงามตามธรรมชาติแนวทางดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเฉพาะการใช้ “เงา” เป็นสัญลักษณ์แทนความรู้สึก ความทรงจำ และความผูกพันกับแม่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรง แต่สามารถถ่ายทอดผ่านรูปแบบทางศิลปะได้ นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังได้นำแนวคิดเรื่องการใช้เส้นและน้ำหนักของภาพมาปรับใช้กับเทคนิคภาพพิมพ์ แกะไม้ เพื่อเน้นอารมณ์ ความโดดเด่น และความลึกซึ้งทางความรู้สึกให้ปรากฏชัดเจนยิ่งขึ้น

⁷ เอ็ดเวิร์ด มุงค์, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2569, เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B9%87%E0%B8%94%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94_%E0%B8%A1%E0%B8%B8%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B9%8C.

ภาพที่ 8 ผลงานของศิลปิน เอ็ดวาร์ด มุงค์ (Edvard Munch)

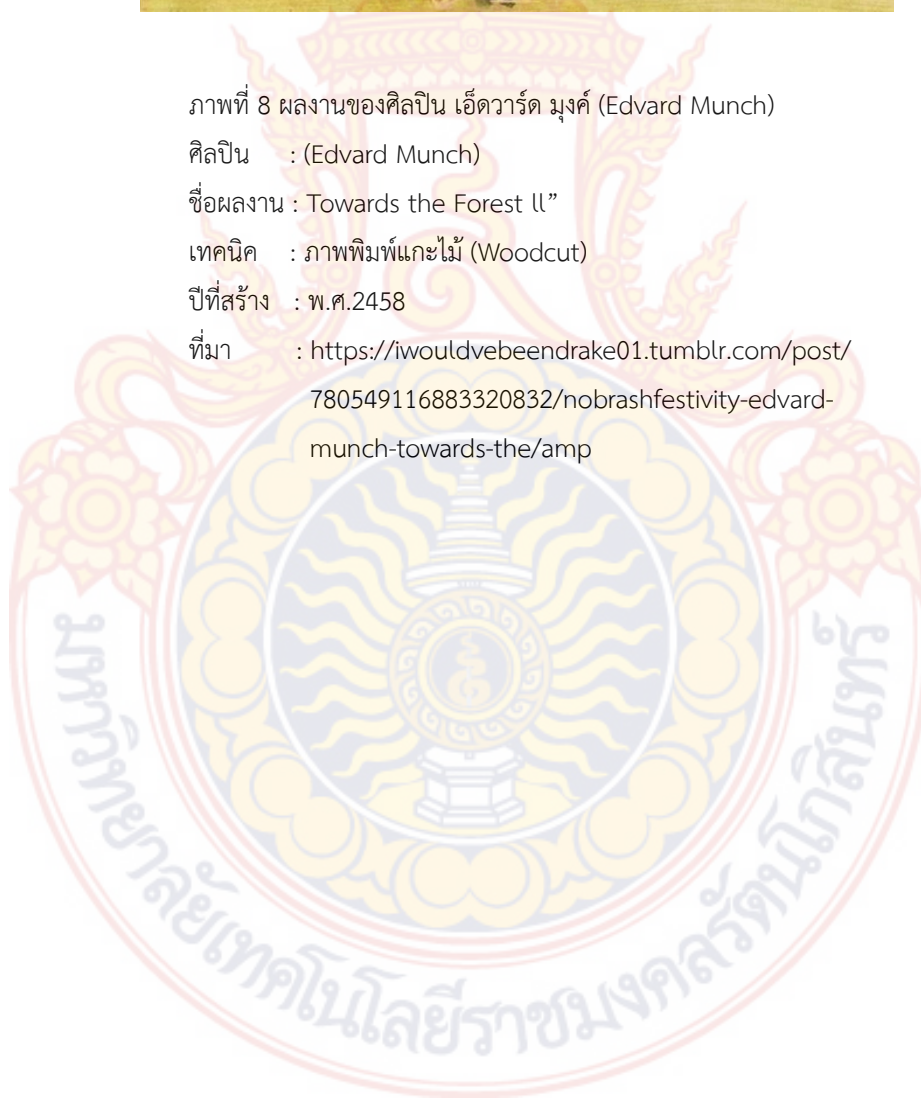
ศิลปิน : (Edvard Munch)

ชื่อผลงาน : Towards the Forest II”

เทคนิค : ภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

ปีที่สร้าง : พ.ศ.2458

ที่มา : <https://iwouldvebeendrake01.tumblr.com/post/780549116883320832/nobrashfestivity-edvard-munch-towards-the/>

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เป็นกระบวนการที่เริ่มต้นจากการทบทวนแนวคิด ความทรงจำ และสภาวะทางอารมณ์ภายในของข้าพเจ้าโดยเฉพาะประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับแม่ ก่อนพัฒนาไปสู่การออกแบบรูปแบบและทดลองเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) เพื่อให้เนื้อหาและรูปแบบมีความสอดคล้องชัดเจนในการทำงานสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระยะสำคัญคือ ระยะพัฒนาแนวคิด ระยะออกแบบภาพร่าง ระยะดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนประมวลความคิดที่มาจากแนวคิดและแรงบันดาลใจ

ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากประสบการณ์ตรงในการสูญเสียแม่ ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในชีวิต ความผูกพันที่ลึกซึ้งระหว่างแม่กับลูกก่อให้เกิดความรู้สึกโศกเศร้าความคิดถึง และความว่างเปล่าทางจิตใจ อันเป็นจุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้ย้อนทบทวนช่วงเวลาที่เคยมีร่วมกับแม่ ทั้งความรัก ความอบอุ่น และการดูแลเอาใจใส่ แม้ว่าแม่จะจากไปแล้ว แต่ความทรงจำยังคงดำรงอยู่ในจิตใจ จึงเกิดคำถามเกี่ยวกับการมีอยู่ของบุคคลในความทรงจำ จากแนวคิดดังกล่าวข้าพเจ้าได้นำ “เงา” มาใช้เป็นสัญลักษณ์แทนการดำรงอยู่ของแม่ในอีกมิติหนึ่ง โดยเงาสื่อถึงสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ แต่ยังคงปรากฏอยู่ในความรู้สึก เปรียบเสมือนร่องรอยของความทรงจำและความผูกพันที่ยังไม่เลือนหายข้าพเจ้านำแนวคิดเรื่องความสูญเสียและเงา มาผสมผสานกับแนวคิดด้านการเยียวยาทางจิตใจจนเกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์

ขั้นตอนการประมวลความคิดที่แสดงออกทางรูปธรรม

ด้านเนื้อหา ข้าพเจ้ากำหนดเนื้อหาโดยยึดโยงกับประสบการณ์การสูญเสียมารดาซึ่งยังคงส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันโดยถ่ายทอดเรื่องราวผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวันของตัวเอง เช่น การเดินทาง الذهابไปมหาวิทยาลัย และการทำกิจกรรมทั่วไปที่ข้าพเจ้าและแม่เคยทำร่วมกัน ซึ่งเป็นแก่นสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อถ่ายทอดความรัก ความผูกพัน ความคิดถึง ภายในผลงานสร้างสรรค์มีบริบทของเหตุการณ์ร่วมสมัยดังกล่าว ข้าพเจ้าได้นำเสนอ ตัวตนของข้าพเจ้าควบคู่ไปกับเงาของแม่ซึ่งปรากฏอยู่ในพื้นที่เดียวกันโดย “เงา” ดังกล่าวทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่อีกมิติหนึ่ง สะท้อนถึงการรับรู้ที่ยังคงมีอยู่ แม้ว่าแม่จะไม่ได้อยู่ในโลกทางกายภาพแล้วก็ตามนอกจากนี้

เนื้อหายังมุ่งเน้นการแสดงการสัมพันธ์ระหว่างอดีตกับปัจจุบัน โดยแสดงให้เห็นถึงความทรงจำไม่ได้ สิ้นสุดลงตามเวลาแต่ยังคงอยู่ในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า การสร้างสรรค์ผลงานจึงเป็นสิ่งที่เยียวยาจิตใจเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าสู้กับอุปสรรคมาได้เพราะความรักความผูกพันของ “แม่”

ด้านรูปแบบ ข้าพเจ้าเลือกใช้การนำเสนอภาพเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) มีการลดทอนรายละเอียดให้เรียบง่าย เน้นสื่อสารอารมณ์มากกว่าความสมจริง รูปแบบของภาพให้ความสำคัญกับการใช้สีและการจัดองค์ประกอบในลักษณะเชิงสัญลักษณ์ มีรูปเงาเป็นองค์ประกอบหลัก นำเสนอในรูปแบบ 2 มิติ ถ่ายทอดผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ผิวฉนวน (Relief Process) เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปินพันธ์
ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 9 ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน : เงามสะท้อน

เทคนิค : Silkscreen

ขนาด : 80 x 60 เซนติเมตร

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปินขึ้นที่ 2

ภาพที่ 10 ผลงานก่อนศิลปินขึ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : Reflection

เทคนิค : Silkscreen

ขนาด : 80 x 60 เซนติเมตร

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 11 ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : เงาของแสง

เทคนิค : Silkscreen

ขนาด : 80 x 60 เซนติเมตร

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 12 ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน : ต้นไม้ของแม่

เทคนิค : Silkscreen

ขนาด : 80 x 60 เซนติเมตร

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน กระบวนการภาพพิมพ์ผิวขน (Relief Process) เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

ภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) คือ เทคนิคการพิมพ์แบบขนาน ที่ใช้แม่พิมพ์ไม้แกะสลักเป็นลวดลายโดยจะแกะส่วนที่ไม่ต้องการพิมพ์ออกให้ลึกกว่าส่วนที่ต้องการพิมพ์ เมื่อต้องการพิมพ์จะทำหมึกบนส่วนที่นูนหรือส่วนที่ต้องการพิมพ์ แล้วนำกระดาษมาวางทับและกดหรือนำเข้าแท่นพิมพ์พิมพ์หมึกบนกระดาษจะได้เป็นภาพกลับซ้ายขวา ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าในระยาศิลปนิพนธ์ใช้กระบวนการภาพพิมพ์ผิวขน (Relief Process) เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) ในการถ่ายทอดแนวคิด ดังนั้นผลงานจะมีกระบวนการทำงานที่คล้ายกันในทุก ๆ ชิ้น ข้าพเจ้าจึงขอยกตัวอย่างผลงานมาเป็นกรณีตัวอย่างโดยจะใช้ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน Reflection เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร สร้างเมื่อ 2569 มาเป็นกรณีด้วยการทำกระบวนการ มีลำดับขั้นตอนการทำงานดังต่อไปนี้

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการศิลปะภาพพิมพ์ผิวขน (Relief Process)

เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ไม้ MDF (MDF wood)
2. แท่นพิมพ์ (Woodcut Press)
3. กระดาษลอกลาย (Tracing Paper)
4. เครื่องมือแกะสลัก (Carving Tools)
5. น้ำมันสน (Turpentine)
6. ทินเนอร์ (Thinner)
7. เศษผ้า (Rag)
8. หมึกพิมพ์ (Printer Ink)
9. เกรียง (Graft)
10. บาเรน (Bahrain)
11. กระดาษฟาเบรียอโน (Fabriano)
12. กระดาษปฐูฟ (Paper Proof)
13. ผ้าสักหลาด (Printing Felt)
14. ลูกกลิ้ง (Rubber Roller)
15. ไม้ฉากล็อกแม่พิมพ์ (Register Mark)

ภาพวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการภาพพิมพ์ผิวฐาน (Relief Process) เทคนิค
ภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

1. ไม้ MDF
(MDF Wood)

2. แท่นพิมพ์
(Woodcut press)

3. กระดาษลอกลาย
(Tracing Paper)

4. เครื่องมือแกะสลัก
(Carving Tools)

5. น้ำมันสน
(Turpentine)

6. ทินเนอร์
(Thinner)

7. เศษผ้า
(Rag)

8. หมึกพิมพ์
(Printer Ink)

9. เกรียง
(Graft)

ภาพที่ 13 ภาพอุปกรณ์การทำเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

10.บาเร้ง
(Bahrain)

11.กระดาษฟาเบรียอโน
(Fabriano)

12.กระดาษปฐูฟ
(Paper Proof)

13.ผ้าสักหลาด
(Printing Felt)

14.ลูกกลิ้ง
(Rubber Roller)

15.ไม้ฉากล๊อคแม่พิมพ์
(Register Mark)

ภาพที่ 14 ภาพอุปกรณ์การทำเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การสร้างสรรค์แบบร่าง

การสร้างแบบร่างของข้าพเจ้านั้นเกิดจากประสบการณ์ในวัยเด็ก ความทรงจำของข้าพเจ้าองค์ประกอบเอามาจากภาพความทรงจำที่เคยได้ใช้กับแม่และนำมาจินตนาการให้เกิดขึ้นใหม่ตามแนวความคิดประกอบกับมุมมองสิ่งต่าง ๆ ภาพสะท้อนเงาของแม่นำมาประกอบในการสร้างสรรค์ภาพร่างด้วยวิธีการเขียนภาพร่างลงบนกระดาษ 100 ปอนด์ โดยสร้างภาพร่างด้วยการจัดองค์ประกอบและใช้สีโปสเตอร์เป็นสีหลักในการสร้างสรรค์

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ใช้สีที่มีความอบอุ่นสูง โดยเน้นแม่สีเป็นหลักการใช้ทั้งโทนร้อนและโทนเย็นร่วมกัน ในช่วงแรกเน้นโทนร้อนเพื่อสื่ออารมณ์ที่รุนแรงและซับซ้อนก่อนจะพัฒนาไปสู่โทนเย็นในผลงานช่วงหลัง ซึ่งให้ความรู้สึกสงบและสะท้อนถึงกระบวนการเยียวยาทางอารมณ์

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 17 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

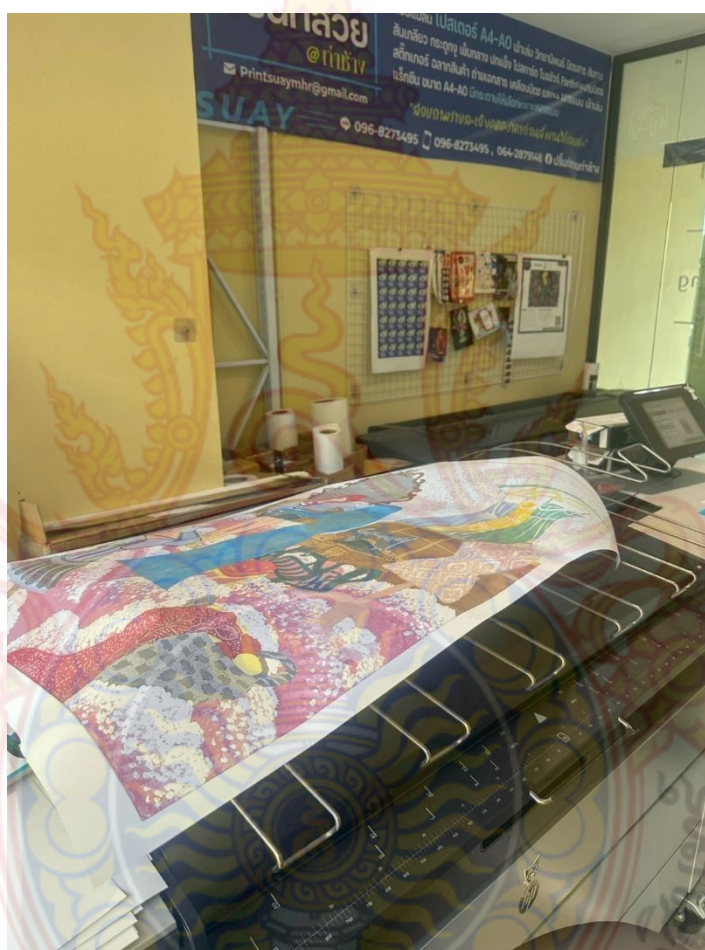

ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการขยายภาพร่าง

ขยายภาพร่างให้ได้ขนาดผลงานจริงตามที่ต้องการรักษาสัดส่วนและองค์ประกอบ จากแบบร่างเดิมให้ถูกต้องเตรียมความพร้อมสำหรับขั้นตอนการแกะไม้ ซึ่งต้องการความแม่นยำของเส้นและรูปทรง ภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) ต้องถ่ายเอกสารกลับด้านเพราะกระบวนการพิมพ์คือการถ่ายภาพจากแม่พิมพ์ลงบนกระดาษ ภาพที่ได้จะเป็นภาพสะท้อนกลับจากแม่พิมพ์ดังนั้นจึงต้องลอกลายกลับด้านตั้งแต่ต้น เพื่อให้ภาพที่พิมพ์ออกมาถูกทิศทางจริง การขยายภาพร่างต้องขยาย 80 x 60 เซนติเมตร เพื่อให้ขยายออกมาเท่ากับแม่พิมพ์จริง

ภาพที่ 19 ภาพขยายภาพร่างผลงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

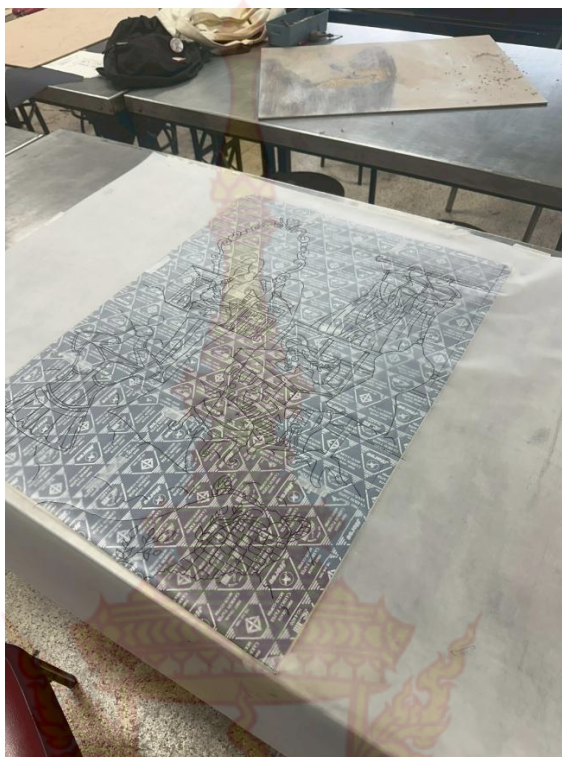
ขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์

ขั้นตอนแรกนำภาพร่างที่ขยายแล้ววางบนตำแหน่งที่ต้องการบนแม่พิมพ์ วางกระดาษไขเยอร์มันให้ตรงกับตำแหน่งที่เราต้องการจากนั้นใช้ปากการ่างภาพร่างลงบนกระดาษไขเยอร์มันการใช้กระดาษไขเยอร์มันนั้นสำหรับคนที่ทำ 2 แม่พิมพ์แล้วอยากให้งานตรงเท่ากันทั้ง 2 แม่พิมพ์พอคัดลอกลงกระดาษไขเยอร์มันเสร็จให้นำทุกอย่างออกจากนั้นวางกระดาษลอกลายลงไปโดยหันด้านที่มีผงคาร์บอนลงด้านไม้และนำกระดาษไขเยอร์มันที่ตราฟ่อนหน้านี้มาวางลงบนกระดาษลอกลายใช้เทปติดมุมกระดาษไขเยอร์มันและกระดาษลอกลายเพื่อป้องกันการเลื่อนระหว่างคัดลอกอยู่ ใช้ปากกาขีดเส้นตามโครงสร้างภาพร่างอย่าสม่ำเสมอให้ครบทุกรายละเอียดภายในภาพผลงาน เปิดกระดาษดูบางส่วนเพื่อตรวจเช็คเส้นติดครบหรือไม่หากยังไม่ครบให้เขียนซ้ำ

ภาพที่ 20 ขั้นตอนการคัดลอกลายลงบนกระดาษไขฟิล์ม

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 21 ขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 22 ภาพแม่พิมพ์ตอนคัดลอกลายเสร็จสมบูรณ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์เทคนิคแกะไม้

การกำหนดพื้นที่แกะและพื้นที่พิมพ์มีการวิเคราะห์พื้นที่อย่างชัดเจน โดยส่วนที่ถูกแกะออกจะไม่รับหมึก ขณะที่ส่วนที่คงเหลือจะเป็นส่วนที่ปรากฏภาพการใช้เครื่องมือแกะไม้เข้าพเจ้าเลือกใช้สิ่งและมัดแกะไม้ในลักษณะต่างๆเช่น ปลายตัว v และตัว u เพื่อสร้างเส้น รูปร่าง และพื้นผิวที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่ออารมณ์และจังหวะของภาพการควบคุมทิศทางและน้ำหนักของเส้นการแกะไม้ต้องอาศัยความแม่นยำและการควบคุมแรงมือ เพื่อกำหนดความลึก ตื้น หนัก เบา ของร่องแกะ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณค่าทางทัศนศิลป์

ภาพที่ 23 ภาพขั้นตอนการแกะแม่พิมพ์

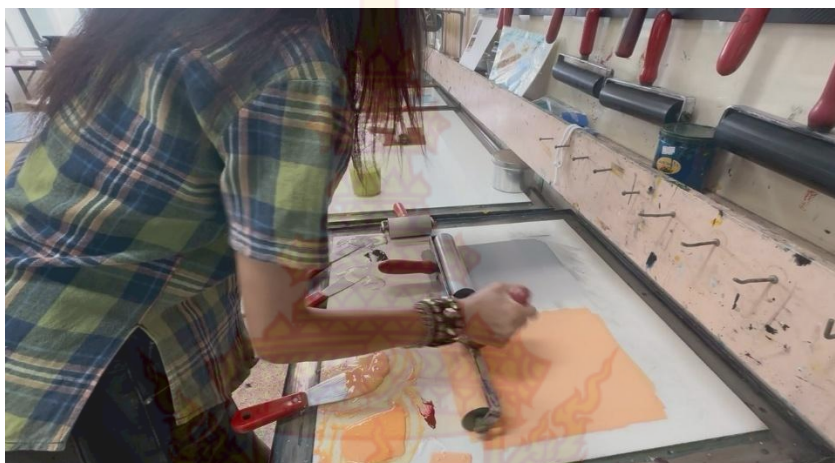
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 24 ภาพขั้นตอนการแกะแม่พิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้

การเตรียมหมึกพิมพ์ทำการตักหมึกพิมพ์ลงบนแผ่นกระจกหรือแท่นตีหมึก ผสมสีให้ได้ตามภาพร่างที่ทำมา จากนั้นใช้ลูกกลิ้ง กลิ้งหมึกไปมาให้เกิดความสม่ำเสมอ หมึกควรมีลักษณะไม่เหลวจนเกินไป และไม่หนืดจนยากต่อการกระจาย เพื่อให้สามารถเกาะติดบนผิวแม่พิมพ์ได้อย่างเหมาะสม

ภาพที่ 25 ภาพขั้นตอนการผสมสีและตีหมึกลงบนแท่น
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 26 ภาพขั้นตอนการผสมสีและตีสีลงบนแท่น
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การลงหมึกบนแม่พิมพ์ใช้ลูกกลิ้งกลิ้งหมึกบนพื้นผิวของแม่พิมพ์ในทิศทางที่สม่ำเสมอ โดย
กลิ้งเฉพาะส่วนที่นูน ซึ่งเป็นส่วนที่ต้องการให้เกิดภาพ หลีกเลียงไม่ให้หมึกไหลลงไปในร่องแกะ เพราะ
จะทำให้ภาพไม่คมชัด

ภาพที่ 27 ภาพขั้นตอนการกลิ้งสีลงบนแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

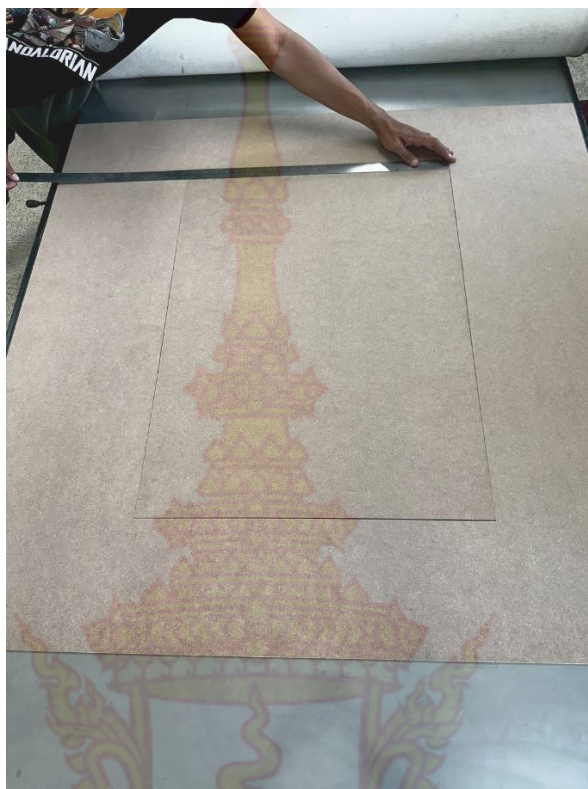
การเตรียมทำฉากล๊อคแม่พิมพ์ไม้ในงานภาพพิมพ์แกะไม้การทำมาร์คไม้ คือ กระบวนการกำหนดตำแหน่งแม่พิมพ์และกระดาษให้ตรงกันทุกครั้งในการพิมพ์เพื่อให้ภาพพิมพ์ที่ได้มีตำแหน่งสม่ำเสมอ ไม่เกิดการคลาดเคลื่อนโดยเฉพาะในกรณีที่ต้องพิมพ์หลายแผ่นหรือพิมพ์หลายสี

ภาพที่ 28 ภาพขั้นตอนการซื้อไม้เพื่อทำมาร์ค
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 29 ภาพขั้นตอนการให้ร้านตัดไม้มาร์ค
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 30 ภาพขั้นตอนการวัดเส้นกึ่งกลางของแผ่นมาร์ค

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 31 ภาพขั้นตอนการแปะตัวมาร์ค

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

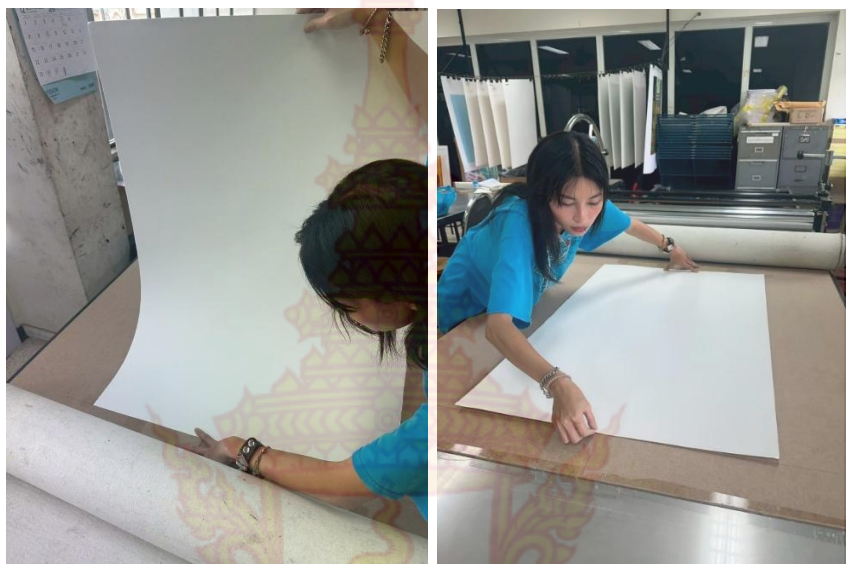

ภาพที่ 32 ภาพการทำมาร์คเสร็จ

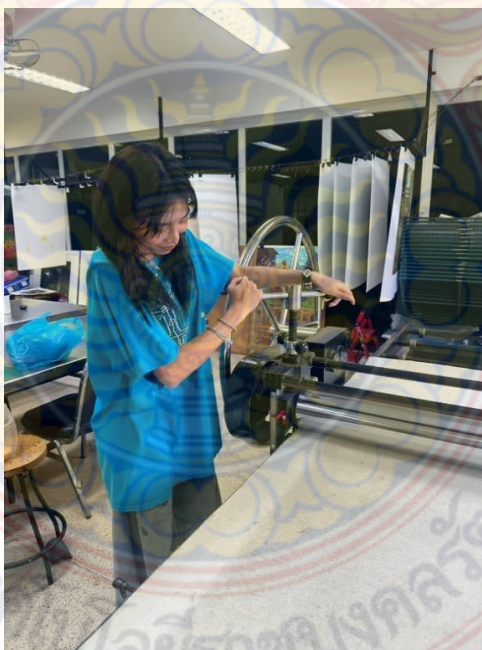
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การกดพิมพ์ใช้เครื่องมือกดพิมพ์ เช่น แท่นพิมพ์ บาเรน หรือซ็อน การเอาเข้าแท่นต้องทำเป็นขั้นตอนต้องควบคุมแรงกดให้เหมาะสมและทั่วถึงให้หมึกแท่นทั้งสองฝั่งลงเข้าเท่ากันจากนั้นหมึกลงเข้าแท่นเพื่อให้หมึกจากแม่พิมพ์ถ่ายทอดลงสู่กระดาษได้ครบถ้วน

ภาพที่ 33 ภาพขั้นตอนการนำกระดาษเข้าแท่นพิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 34 ภาพขั้นตอนการปรับแท่น
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 35 ภาพขั้นตอนการหมุนแท่นพิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การยกกระดาษออกค่อย ๆ ยกกระดาษออกจากแม่พิมพ์อย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้กระดาษ
ฉีกขาดหรือภาพเสียหาย ขั้นตอนนี้จะเผยให้เห็นผลงานภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์

ภาพที่ 36 ภาพขั้นตอนการยกกระดาษออกจากแท่นพิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 37 ภาพกระดาดตอนพิมพ์เสร็จ

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การตากและจัดเก็บผลงานนำผลงานที่พิมพ์เสร็จไปผึ่งให้แห้งในที่สะอาด ปราศจากฝุ่น และจัดเก็บอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันความเสียหาย

ภาพที่ 38 ภาพขั้นตอนการตากงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 39 ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์

ชื่อผลงาน : My go to place

เทคนิค : Woodcut

ขนาด : 60 x 80 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2569

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในศิลปนิพนธ์นี้มุ่งเน้นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา รูปแบบ และแนวความคิด ซึ่งสะท้อนประสบการณ์ส่วนบุคคลของข้าพเจ้าเกี่ยวกับความผูกพันและความสูญเสียจากแม่ อันเป็นแรงผลักดันสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยถ่ายทอดออกมาในลักษณะของภาพพิมพ์แกะไม้ที่เน้นการใช้เส้น น้ำหนัก และพื้นที่ว่าง เพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจ

ด้านเนื้อหาและแนวคิด

ผลงานนำเสนอเรื่องราวของความทรงจำ ความรัก และการสูญเสีย ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในความรู้สึกในด้านแนวความคิด ผลงานสะท้อนการใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการเยียวยาจิตใจ โดยนำประสบการณ์ความสูญเสียมาแปรเปลี่ยนเป็นรูปธรรมทางศิลปะ ทำให้เกิดการทำความเข้าใจและยอมรับความรู้สึกภายในของตนเอง โดยถ่ายทอดเรื่องราวผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวันของตัวเอง เช่น การเดินทาง การไปหาวิทยาลัย และการทำกิจกรรมทั่วไปที่ข้าพเจ้าและแม่เคยทำร่วมกัน ซึ่งเป็นแก่นสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้นำเสนอ ตัวตนของข้าพเจ้าควบคู่ไปกับเงาของแม่ซึ่งปรากฏอยู่ในพื้นที่เดียวกันโดย “เงา” ดังกล่าวทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่อีกมิติหนึ่งสะท้อนถึงการรับรู้ที่ยังคงมีอยู่

ด้านลักษณะรูปแบบของผลงาน

รูปแบบที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการที่ได้ใช้ชีวิตในช่วงเวลาที่ดีร่วมกันกับแม่ การหวนคำนึงชีวิตที่มีแม่คอยดักเตือนสอน ความเคยชินจากการที่มีแม่อยู่ข้างกายถึงแม้ว่าตัวของแม่จะไม่ได้อยู่บนโลกใบนี้แล้วแต่ข้าพเจ้าก็ยังเก็บทุกช่วงเวลาที่ดีไว้ในความทรงจำจึงอยากนำเสนอออกมาเป็นผลงานศิลปะให้ผู้ชมได้ดูอย่างประทับใจ

ด้านรูปแบบ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) เพื่อลดทอนรายละเอียดของรูปทรง ในผลงานนี้ข้าพเจ้าเน้นการจัดวางภาพเงาให้โดดเด่น เน้นสื่อสารทางอารมณ์ มากกว่าจะทำให้เหมือนจริง มีการสร้างสรรค์ผลงานให้มีลักษณะเหนือความเป็นจริงโดยใช้สัญลักษณ์เงาเพื่อต้องการสื่อสารจากสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เกิดเป็นรูปธรรม ผสมผสานกับ

องค์ประกอบที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอบรรยากาศที่ใช้ชีวิตของข้าพเจ้าร่วมกับแม่ ตอบสนองภาพในอุดมคติของข้าพเจ้า

การนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์

มีการใช้ความเปรียบต่างระหว่างความทึบของวัตถุและตัวละคร กับความโปร่งใสของร่างสีฟ้า รวมถึงความแตกต่างของค่าน้ำหนักสีระหว่างตัวละครกับพื้นหลัง ซึ่งช่วยเน้นแนวคิดเรื่อง “การมีอยู่ และการไม่อยู่” และเพิ่มมิติทางอารมณ์ให้กับผลงาน

ด้านทัศนธาตุทางศิลปะ

1. จุด (Dot) การใช้ “จุด” ในด้านรูปแบบและเนื้อหา โดยช่วยสร้างบรรยากาศ พื้นผิว จังหวะ และความหมายเชิงอารมณ์ ทำให้ผลงานมีเอกลักษณ์ ผลงานทั้ง 4 ชิ้น ใช้ “จุด” ถูกนำมาใช้เป็นทัศนธาตุสำคัญในการสร้างบรรยากาศ อารมณ์ และความรู้สึกของภาพอย่างเด่นชัด โดยลักษณะการใช้จุดมีความสอดคล้องกันในทุกผลงาน คือการใช้ “จุดขนาดเล็กจำนวนมาก” กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ของภาพ และอีกประการหนึ่งจุดที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมานั้นเป็นรูปฟอร์มของก้อนเมฆ ซึ่งเป็นพื้นที่สำหรับ ลองรับเงาที่บ่งบอกถึงการไม่มีอยู่ของแม่แทนบรรยากาศของการเพ้อฝันที่มองเห็นแม่อยู่ในพื้นที่ที่มีความสุข

2. เส้น (Line) ผลงานมีการใช้เส้นโค้งและเส้นอิสระเป็นหลัก ปรากฏในลวดลายของพื้นผนัง เสื้อผ้า และรายละเอียดของวัตถุต่าง ๆ เส้นมีลักษณะนุ่มนวล ไม่แข็งกระด้าง ช่วยสร้างบรรยากาศที่อ่อนโยน และสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน

3. สี (Color) มีการใช้โทนสีที่หลากหลายแต่สอดคล้องกัน เช่น ชมพู ฟ้า น้ำตาล และเขียว โดยเฉพาะการใช้สีชมพูและขาวในพื้นที่ภาพให้ความรู้สึกอบอุ่น นุ่มนวล คล้ายพื้นที่ของความทรงจำ ขณะที่สีฟ้าของร่างโปร่งใสช่วยสร้างความแตกต่างและสื่อถึงสถานะเหนือจริง ทำให้เกิดมิติทางอารมณ์

4. พื้นผิว (Texture) พื้นผิวเกิดจากการแต้มสีเป็นจุดและรอยแปรง ทำให้มีลักษณะไม่เรียบสม่ำเสมอ โดยเฉพาะบริเวณพื้นและฉากหลัง ซึ่งให้ความรู้สึกนุ่มฟูและพริ้วเลื่อน คล้ายความทรงจำที่ไม่ชัดเจน ช่วยเสริมบรรยากาศของผลงาน

5. รูปร่าง/รูปทรง (Shape/Form) มีการใช้รูปทรงแบบลดทอนรายละเอียด เน้นความเรียบง่ายและเป็นเชิงสัญลักษณ์ โดยเฉพาะตัวละครที่ไม่เน้นความสมจริง แต่เน้นการสื่อสารอารมณ์และความสัมพันธ์ ขณะที่วัตถุ เช่น จักรเย็บผ้า เสื้อผ้า และหุ่น มีรูปทรงชัดเจน ช่วยสร้างบริบทของเรื่องราว

6. พื้นที่ (Space) มีการจัดพื้นที่แบบแบ่งระยะหน้า-กลาง-หลังอย่างชัดเจน โดยตัวละครอยู่ในระยะกลาง วัตถุด้านหน้าและพื้นสร้างมิติความลึก ขณะที่ฉากหลังมีลวดลายช่วยเติมเต็มพื้นที่ ทำให้ภาพไม่ว่างเกินไป และยังคงเน้นจุดสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีแนวคิดหลักในการถ่ายทอดความทรงจำและความผูกพันระหว่างข้าพเจ้ากับแม่ โดยภาพนำเสนอเป็นข้าพเจ้านั่งมองหนังสือและมีแม่ที่โปรยแสงอยู่ข้างหลังผลงานชิ้นนี้มีแนวคิดมาจากการที่แม่ชอบพาข้าพเจ้าไปร้านหนังสืออยู่บ่อยๆจึงเกิดเป็นความทรงจำ จนทำให้ข้าพเจ้าเกิดมีความคิดอยากให้แม่ได้อยู่พาข้าพเจ้าไปร้านหนังสือเหมือนเดิม เสนอผ่านภาพเชิงสัญลักษณ์ที่สะท้อนสภาวะทางจิตใจของข้าพเจ้าการปรากฏของร่างโปร่งใสเปรียบเสมือนตัวแทนของแม่ที่จากไป แต่ยังคงดำรงอยู่ในความทรงจำ ขณะที่ตัวละครที่นั่งอยู่แสดงถึงผู้ที่ยังคงมีชีวิตและกำลังเผชิญกับความคิดถึงและความว่างเปล่า

ในผลงานมีจุดเด่นของภาพอยู่ที่ตัวละคร 2 ส่วน ได้แก่ ร่างโปร่งใสด้านขวาและตัวละครที่นั่งอยู่ด้านหน้า ซึ่งถูกเน้นด้วยการใช้ค่าน้ำหนักสีที่แตกต่างจากพื้นหลังสีน้ำเงินเข้ม ทำให้เกิดการดึงสายตาอย่างชัดเจน อีกทั้งการจัดวางตำแหน่งตัวละครในพื้นที่โล่งยังช่วยขับเน้นความสำคัญของเนื้อหาผลงานมีความสมดุลแบบบอสมมาตร โดยด้านซ้ายมีน้ำหนักจากชั้นหนังสือและรายละเอียดจำนวนมาก ขณะที่ด้านขวามีตัวละครโปร่งใสและพื้นที่ว่างเข้ามาถ่วงดุล ทำให้ภาพโดยรวมเกิดความสมดุลทางสายตาโดยไม่จำเป็นต้องเท่ากันทั้งสองฝั่งเกิดจากการใช้จุด สี และลวดลายที่กระจายอยู่ทั่วพื้นหลัง รวมถึงรูปแบบของก้อนเมฆและของแขวนที่มีลักษณะซ้ำกันอย่างมีจังหวะ และเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันผลงานมีเอกภาพจากการใช้โทนสีที่สอดคล้องกัน และการใช้รูปทรงที่มีลักษณะโค้งมนคล้ายกันในหลายองค์ประกอบ เช่น ตัวละคร เมฆ และลวดลายตกแต่ง ส่งผลให้ภาพมีความกลมกลืนทั้งในด้านรูปแบบและอารมณ์มีการใช้ความเปรียบต่างอย่างชัดเจน ทั้งในด้านสี (โทนร้อน-โทนเย็น) น้ำหนัก (เข้ม-อ่อน) และลักษณะของรูปทรง (ทึบ-โปร่งใส) โดยเฉพาะการเปรียบต่างระหว่างตัวละครที่มีตัวตนกับร่างโปร่งใส ซึ่งช่วยเน้นแนวคิดเรื่อง “การมีอยู่และการไม่อยู่” ได้อย่างลึกซึ้ง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ภาพที่ 40 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน : Mother's library

เทคนิค : Woodcut

ขนาด : 80 x 60 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2569

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นนี้มีแนวคิดหลักในการถ่ายทอด “ความทรงจำ ความผูกพัน และการคงอยู่ของบุคคลที่จากไป” ผ่านพื้นที่เชิงสัญลักษณ์ที่สะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกในช่วงเวลาของการเติบโตภาพของข้าพเจ้าที่กำลังเลือกเสื้อผ้าหรือยืนอยู่หน้าตู้เสื้อผ้า เปรียบเสมือนช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านในชีวิต ขณะที่ร่างโปร่งใสด้านข้างทำหน้าที่เป็นตัวแทนของแม่อันเป็นที่รักที่แม้จะไม่มีอยู่แล้ว แต่ยังคงมีบทบาทในการชี้นำ ดูแล และอยู่เคียงข้างในเชิงความรู้สึกองค์ประกอบของวัตถุ เช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ และเฟอร์นิเจอร์ สื่อถึงความทรงจำในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงอดีตกับปัจจุบัน ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นปะปนกับความคิดถึง

จุดเด่นของภาพมีอยู่ 2 ส่วน ได้แก่ ร่างโปร่งใสสีฟ้าที่เป็นตัวแทนของแม่และผู้หญิงด้านขวาเป็นตัวแทนของข้าพเจ้า ซึ่งถูกเน้นด้วยสีที่ตัดกับพื้นหลังสีเขียวและชมพู ทำให้เกิดการดึงสายตาส่งผลให้เกิดความสับสนชัดเจน โดยเฉพาะการวางตำแหน่งไว้บริเวณกึ่งกลางค่อนข้างไปทางขวา ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเงาของแม่และตัวข้าพเจ้า ผลงานมีความสมดุลแบบสมมาตร โดยด้านซ้ายมีองค์ประกอบจำนวนมาก เช่น ตู้เสื้อผ้า แก้ว และเครื่องประดับ ซึ่งมีรายละเอียดและน้ำหนักทางสายตาสูงขณะที่ด้านขวามีตัวละครหลักและพื้นที่โล่งช่วยถ่วงดุล ทำให้ภาพโดยรวมไม่เอนเอียงและยังคงความสมดุลเกิดจากการซ้ำของรูปทรงและลวดลาย เช่น ลายบนเสื้อผ้า จุดสีบนพื้น และลวดลายพื้นหลัง ทำให้เกิดจังหวะที่ต่อเนื่องจึงเคลื่อนไหวจากซ้ายไปขวา ผ่านวัตถุต่าง ๆ ไปสู่ตัวละครหลักอย่างเป็นธรรมชาติมีการใช้โทนสีที่สอดคล้องกัน เช่น สีชมพู ม่วง และเขียว ซึ่งถูกกระจายอยู่ทั่วภาพ รวมถึงการใช้รูปทรงโค้งมนและลวดลายที่มีลักษณะคล้ายกัน ทำให้ทุกองค์ประกอบเชื่อมโยงกัน เกิดความรู้สึกกลมกลืนทั้งในด้านรูปแบบและอารมณ์มีการใช้ความเปรียบต่างอย่างชัดเจน ทั้งด้านสี (โทนร้อน-โทนเย็น) และลักษณะของรูปทรง

จากการวิเคราะห์ผลงานข้าพเจ้าได้รับการพัฒนาในหลายด้าน ทั้งด้านแนวคิดและทักษะทางศิลปะ ข้าพเจ้าสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับความสูญเสียและความผูกพันให้อยู่ในรูปแบบของสัญลักษณ์ ข้าพเจ้ายังได้พัฒนาการใช้เทคนิคการลงสี การสร้างพื้นผิว และได้พัฒนาในด้านเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 41 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : With mother

เทคนิค : Woodcut

ขนาด : 60 x 80 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2569

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นนี้มีแนวคิดหลักในการสะท้อน “ความทรงจำในชีวิตประจำวันและความผูกพันที่ยังคงหลงเหลืออยู่หลังการสูญเสีย” โดยเลือกนำเสนอผ่านฉากเหตุการณ์ธรรมดา เช่น การเดินทางหรือการใช้ชีวิตร่วมกับแม่ภาพของยานพาหนะและการเคลื่อนไหว สื่อถึง “การดำเนินต่อของชีวิต” ขณะที่รายละเอียดและบรรยากาศโดยรอบเปรียบเสมือนเศษเสี้ยวของความทรงจำที่ยังคงติดอยู่ในจิตใจ แม้เวลาจะผ่านไป ความสัมพันธ์และความรู้สึกยังคงดำรงอยู่ในรูปแบบของความคิดถึงดังนั้นผลงานชิ้นนี้จึงมุ่งเน้นการถ่ายทอดแนวคิดของ “การก้าวเดินต่อไปพร้อมความทรงจำ” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการสูญเสียไม่ได้หมายถึงการสิ้นสุดของความสัมพันธ์ แต่เป็นการเปลี่ยนรูปแบบของการมีอยู่จากความจริงสู่ความทรงจำภายในจิตใจ

จุดเด่นของภาพอยู่บริเวณส่วนล่างของภาพที่ปรากฏตัวละครร่วมกับยานพาหนะ ซึ่งมีสีสนที่เข้มและตัดกับพื้นหลัง ทำให้สายตาถูกดึงไปยังจุดนี้เป็นลำดับแรก อีกทั้งการจัดวางในตำแหน่งกึ่งกลางภาพช่วยเสริมความสำคัญของเนื้อหาผลงานมีความสมดุลแบบสมมาตร โดยด้านบนของภาพมีพื้นที่สีและจังหวะของจุดกระจายตัว ขณะที่ด้านล่างมีองค์ประกอบหลักที่มีน้ำหนักมากกว่า เช่น ตัวละครและวัตถุ ทำให้เกิดการถ่วงดุลระหว่างส่วนบนและล่างของภาพเกิดจากการใช้จุดสีที่กระจายตัวในพื้นที่หลัง รวมถึงรูปทรงของวัตถุและทิศทางของยานพาหนะที่สื่อถึงการเคลื่อนไหว ทำให้สายตาเคลื่อนที่ตามแนวภาพ และรับรู้ถึงการเดินทางหรือการเปลี่ยนผ่านของช่วงเวลามีการใช้โทนสีและลักษณะของพื้นผิวที่สอดคล้องกัน เช่น การแต้มจุดและรอยแปรงที่ปรากฏทั่วทั้งภาพ ส่งผลให้องค์ประกอบต่าง ๆ เชื่อมโยงกัน เกิดความกลมกลืนทั้งในด้านรูปแบบและอารมณ์มีการใช้ความเปรียบต่างระหว่างพื้นที่ว่างกับพื้นที่ที่มีรายละเอียด รวมถึงความแตกต่างของน้ำหนักสี (เข้ม-อ่อน) ซึ่งช่วยเน้นจุดเด่นของภาพ นอกจากนี้ยังอาจมีการเปรียบเทียบเชิงแนวคิดระหว่าง “การเคลื่อนไหวของชีวิต” กับ “ความทรงจำที่หยุดนิ่ง” ทำให้ผลงานมีมิติทางความหมายมากยิ่งขึ้น

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้พัฒนาการด้านการใช้ทัศนธาตุจุดที่มีความชัดเจนและทำงานเป็นระบบมากขึ้นและได้พัฒนาในด้านการควบคุมน้ำหนักภายในผลงาน โดยเฉพาะจุดเด่นที่เป็นสัญลักษณ์แทนการมีอยู่ของแม่คือ เงามีการทดลองการผสมสีเพื่อให้เกิดความโปร่งแสงให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ในแบบร่าง ซึ่งชิ้นนี้เห็นชัดเจนมากกว่าชิ้นที่ 2 ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้ดีและประสบความสำเร็จ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 42 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : Come to give

เทคนิค : Woodcut

ขนาด : 80 x 60 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2569

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ผลงานชิ้นนี้มีแนวคิดหลักในการถ่ายทอด “ความทรงจำ ความผูกพัน และการดูแลที่ยังคงอยู่ แม้ในภาวะการสูญเสีย” ผ่านฉากภายในที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายและการใช้ชีวิตประจำวันภาพของข้าพเจ้าที่กำลังได้รับการโอบกอดหรือดูแลจากร่างโปร่งใสของแม่ สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกในลักษณะของการปกป้อง เอาใจใส่ และการอยู่เคียงข้าง แต่ยังคงมีอิทธิพลทางความรู้สึกและจิตใจองค์ประกอบของเสื้อผ้า หุ่น และจักรเย็บผ้า สื่อถึงความทรงจำในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการดูแลและการเติบโต ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สะท้อนบทบาทของแม่ในชีวิตของลูก ทำให้ภาพไม่ได้เป็นเพียงเหตุการณ์ แต่เป็นพื้นที่ของความทรงจำที่ยังคงมีชีวิตอยู่ ดังนั้น ผลงานชิ้นนี้จึงสะท้อนแนวคิดของ “การได้รับการดูแลแม้ในความไม่มีอยู่” และ “ความรักที่ยังคงดำรงอยู่ผ่านความทรงจำ” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความผูกพันไม่ได้สิ้นสุดลงตามการจากไป แต่ยังคงอยู่ในรูปแบบของความรู้สึกและการจดจำ

จุดเด่นของภาพมีอยู่ 2 ส่วนบริเวณกึ่งกลาง ได้แก่ ตัวละครผู้หญิงที่ยืนอยู่หน้ากระจกแทนตัวข้าพเจ้า และร่างโปร่งใสที่โอบกอดแทนตัวแม่ของข้าพเจ้า ซึ่งถูกเน้นด้วยสีที่แตกต่างจากพื้นหลังและตำแหน่งที่อยู่กลางภาพ ทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของทั้งสองเป็นประเด็นหลักผลงานมีความสมดุลแบบอสมมาตร โดยด้านซ้ายมีวัตถุจำนวนมาก เช่น จักรเย็บผ้า หุ่นเสื้อผ้า และเสื้อที่แขวนอยู่ ขณะที่ด้านขวามีหุ่นและพื้นที่ว่างเข้ามาช่วยถ่วงดุล ทำให้ภาพไม่เอนเอียงและยังคงความสมดุลทางสายตาเกิดจากการซ้ำของรูปทรงเสื้อผ้า ลวดลายพื้น และจุดสีบริเวณพื้น ทำให้เกิดจังหวะที่ต่อเนื่องให้สายตาเคลื่อนไปตามองค์ประกอบจากซ้ายไปขวา และกลับเข้าสู่จุดเด่นตรงกลางภาพมีการใช้โทนสีที่สอดคล้องกัน เช่น สีชมพู ขาว และฟ้า ซึ่งปรากฏซ้ำในหลายส่วนของภาพ รวมถึงการใช้ลวดลายที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดความเชื่อมโยงขององค์ประกอบและสร้างความรู้สึกกลมกลืนมีการใช้ความเปรียบต่างระหว่างความทึบของวัตถุและตัวละคร กับความโปร่งใสของร่างสีฟ้า รวมถึงความแตกต่างของค่าน้ำหนักสีระหว่างตัวละครกับพื้นหลัง ซึ่งช่วยเน้นแนวคิดเรื่อง “การมีอยู่และการไม่มีอยู่” และเพิ่มมิติทางอารมณ์ให้กับผลงาน

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4 มีการพัฒนาการด้านการสร้างสรรค์ที่มีความซับซ้อนและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านรูปแบบและการนำเทคนิคการนำพื้นผิวสำเร็จรูปมาทำเป็นลวดลายในผลงานด้วยวิธีการนำพื้นผิวยืดติดเข้าไปในตัวแม่พิมพ์ส่วนของพื้นหลัง เพื่อพิมพ์ผลงานออกมาทำให้พื้นหลังมีความสมบูรณ์ ส่งผลให้ภาพรวมในงานมีความเป็นเอกภาพ ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ภาพที่ 43 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน : My go to place

ขนาด : 80 x 60 เซนติเมตร

เทคนิค : Woodcut

ปีที่สร้าง : 2569

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ถูกพัฒนาระหว่างผู้สร้างสรรค์กับมารดา ผ่านประเด็นเรื่องความสูญเสีย ความทรงจำ และการเยียวยาทางจิตใจ โดยนำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมที่มีลักษณะเชิงสัญลักษณ์และกึ่งนามธรรมจากการดำเนินงานพบว่า การนำทัศนธาตุทางศิลปะ ได้แก่ เส้น สี พื้นผิว รูปร่าง/รูปทรง และพื้นที่ มาใช้ร่วมกับหลักองค์ประกอบศิลป์ เช่น จุดเด่น ความสมดุล จังหวะ เอกภาพ และความเปรียบเทียบ สามารถสื่อสารอารมณ์และแนวคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการใช้ “สี” และ “พื้นที่ว่าง” มีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศของความทรงจำ ความเจ็บปวด และความรู้สึกภายใน นอกจากนี้ การใช้รูปแบบตัวละครเชิงสัญลักษณ์ เช่น ร่างโปร่งใส ยังช่วยสะท้อนแนวคิดเรื่อง “การมีอยู่ในความไม่มีอยู่” ได้อย่างชัดเจน ทำให้ผลงานมีความลึกซึ้งทั้งในด้านเนื้อหาและอารมณ์

อภิปรายผลจากการสร้างสรรค์ผลงาน พบว่าการถ่ายทอดประสบการณ์ส่วนตัวสามารถพัฒนาไปสู่ผลงานที่มีความเป็นสากลได้ เมื่อมีการใช้ภาษาทางศิลปะอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการลดทอนรูปทรงและการใช้สีในเชิงสัญลักษณ์ การจัดองค์ประกอบแบบอสมมาตรและการใช้จังหวะของลวดลาย ช่วยสร้างการเคลื่อนไหวภายในภาพ และนำสายตาผู้ชมไปสู่จุดสำคัญได้อย่างเป็นธรรมชาติ ส่งผลให้การสื่อสารเนื้อหาที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นอย่างไรก็ตาม ในบางผลงานยังพบว่ารายละเอียดขององค์ประกอบมีความหนาแน่น อาจส่งผลให้จุดเด่นของภาพลดความชัดเจนลง ดังนั้น การควบคุมน้ำหนักขององค์ประกอบและการจัดลำดับความสำคัญจึงเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาผลงานควรพัฒนาการใช้พื้นที่ว่างให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อเน้นจุดเด่นของภาพควรลดทอนรายละเอียดบางส่วน เพื่อไม่ให้เกิดการรับรู้ของผู้ชมสามารถทดลองใช้เทคนิคหรือวัสดุใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มมิติของพื้นผิวและความหลากหลายของผลงานข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไปอาจศึกษาการใช้สัญลักษณ์ในงานศิลปะร่วมสมัยเพิ่มเติม เพื่อขยายแนวคิดให้กว้างขึ้นควรทดลองเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) เป็นวิธีการพิมพ์ที่ใช้ ตะแกรงไหมเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดภาพ โดยให้หมึกไหลผ่านเฉพาะส่วนที่เปิดไว้บนตะแกรง ลงสู่พื้นผิว เช่น กระดาษ ผ้า หรือวัสดุอื่น ๆ

บรรณานุกรม

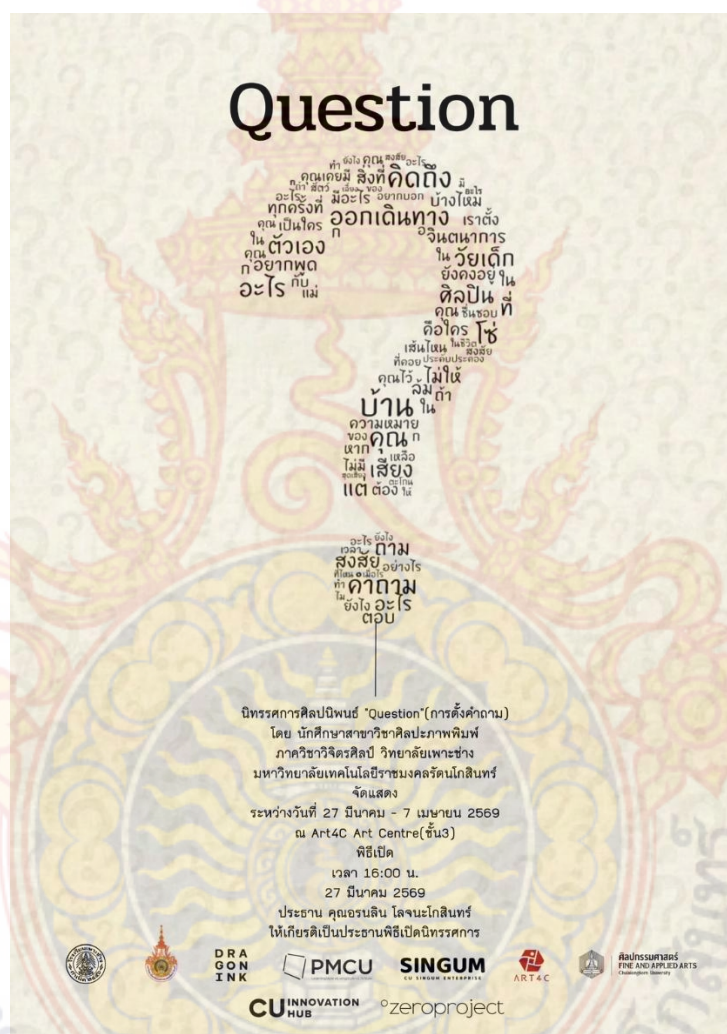
สารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์

- คอร์ล-จุง. (2025). แนวคิดเรื่องเงาในเชิงสัญลักษณ์. สืบค้น 18 มีนาคม 2569, จาก <https://www.simplypsychology.org/carl-jung.html#:>.
- พจ ธรรมพีร. (2002). แนวคิดเรื่องความทรงจำ. สืบค้น 18 มีนาคม 2569, จาก <https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/memory/>.
- พริก-ฮอร์เบอร์. (2024). ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก. สืบค้น 18 มีนาคม 2569, จาก <https://www.ebsco.com/research-starters/health-and-medicine/mother-child-relationship>.
- สายอักษร-รักคง. (2020). ศิลปะในฐานะพื้นที่เยียวยา. สืบค้น 18 มีนาคม 2569, จาก https://www.researchgate.net/publication/392995363_karyeiwyasphawathan_gcitdwysilpababad.
- วิกิพีเดีย. (2568). เอ็ดเวิร์ด มุงก์. สืบค้น 18 มีนาคม 2569, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0>.
- ArtBangkok. (2012). ประหยัด พงษ์ดำ. สืบค้น 18 มีนาคม 2569, จาก <https://www.artbangkok.com/?p=1035>.
- Wikipedia. (2022). เคเทอ คอลล์วิทซ์. สืบค้น 18 มีนาคม 2569, จาก https://en.wikipedia.org/wiki/K%C3%A4the_Kollwitz.

ภาคผนวก

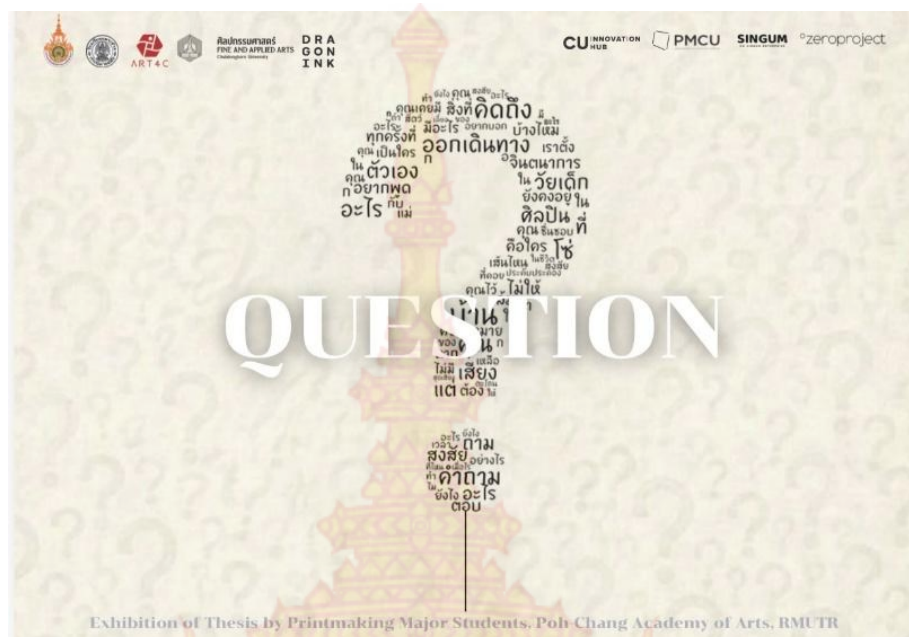

การจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์
 นิทรรศการศิลปนิพนธ์ “Question” (การตั้งคำถาม)
 ของนักศึกษาสาขาศิลปะภาพพิมพ์ ชั้นปีที่ 4
 วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
 ณ Art4c Art Centre (ชั้น3)
 ระหว่าง วันที่ 27 มีนาคม – 7 เมษายน 2569.

ภาพที่ 44 ภาพโปสเตอร์นิทรรศการศิลปนิพนธ์ “Question” (การตั้งคำถาม)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 45 ปกสูจิบัตรนิทรรศการศิลปนิพนธ์ “Question” (การตั้งคำถาม)
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

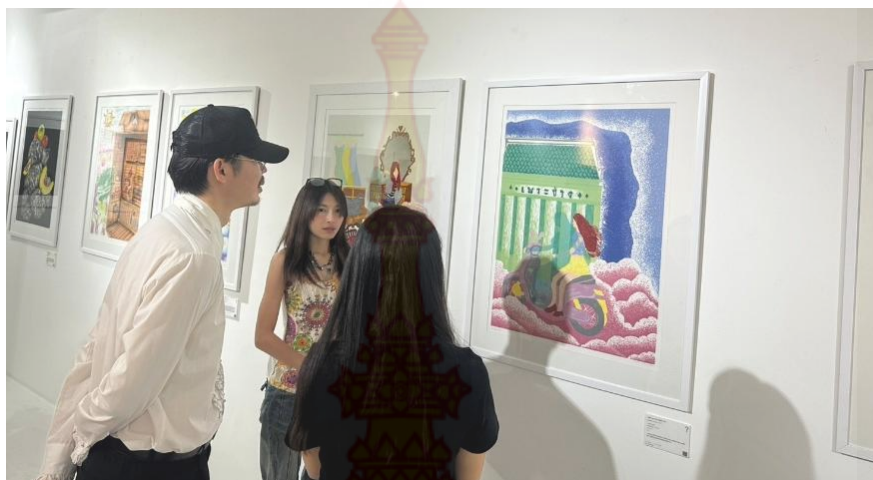
ภาพที่ 46 ภาพบัตรเชิญนิทรรศการ “Question” (การตั้งคำถาม)
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 47 ภาพถ่ายร่วมกับประธาน คุณอรณลิน โลจนะโกสินทร์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 48 ภาพถ่ายกับที่ปรึกษาโครงการศิลปนิพนธ์
ที่มา : -ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 49 ภาพถ่ายร่วมกับประธานชนนำเสนองาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 50 บรรยากาศภายในงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 51 ภาพบรรยากาศภายในงาน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 52 ภาพบรรยากาศภายในงาน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ-นามสกุล : นางสาวศุภาวรรณ โพธิ์นอก
- วัน เดือน ปี เกิด : 14 พฤศจิกายน 2545
- ที่อยู่ : 1/27 หมู่ 9. ต.บางครุ อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ 10130
- ประวัติการศึกษา : ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนราชประชาสามาลัย
: ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชประชาสามาลัยฝ่ายมัธยม
: ระดับปริญญาตรี สาขาศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- ประวัติการแสดง : ปี 2567 - นิทรรศการแสดงผลงานศิลปกรรม ดิน เปื้อน หมึก ครั้งที่ 16
ตอน IM•PRINT トラตรึง โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาประติมากรรม
และสาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน
: ปี 2569 - นิทรรศการแสดงผลงานศิลปะ “Question” (การตั้งคำถาม)
โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ ที่ Art4c Center

